

HEIJASTE

4/2015

1.12.2015

31. vuosikerta

Irtonumero 4 €

<i>Raimo Ala-Hynniliä</i>	Puheenjohtajan kynästä.....	3
<i>Pertti Leinonen</i>	Päätoimittajalta	5
<i>Matti Tossavainen</i>	Hyvän uskonnollisen elämän perusteet (osa 2/2)	6
<i>Osmo Saarela</i>	<i>Urantia-kirjan</i> syntyhistoria	18
<i>Jukka Makkonen</i>	Kirkon kehityspotentiaali on valtava.....	24
<i>Risto Mäntynen</i>	UAI:n kansainvälinen konferenssi Quebecissä.....	26
<i>Toimitus</i>	<i>Urantia-kirjan</i> lukijoiden talvitapaaminen 2016	28
<i>Irmeli Ivalo-Sjölie</i>	Kuulumisia Australiasta.....	31
<i>Toimitus</i>	Avoimet <i>Urantia</i> -aiheiset luentotilaisuudet.....	32

Päätoimittaja

Pertti Leinonen
Kaivoskuja 7, 02730 ESPOO
Puh. 0500 416336

julkaisukomitea-pj@urantia.fi

Toimitussihteeri

Kaija Lindström
Päivänkakkaran tie 2 E 53, 02270 ESPOO
Puh. 040 590 5690

kaija.lindstrom@kolumbus.fi

Toimittajat

- Maija Heikkilä Helsinki Puh. 044 323 4147
- Leena Kari Helsinki Puh. 050 327 2014
- Onni Ylitapio Helsinki Puh. 045 326 7970
- Tapio Talvitie (taitto) Espoo Puh. 050 332 2739

Pyydämme lähettämään numeroon 1/2016 tarkoitetun aineiston 15.2.2016 mennessä. Arvioitu ilmestyminen vko 10/2016.

Heijaste on Suomen Urantia-seura ry:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. Heijaste ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto*-teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Käytössä on myös uusi merkintätapa, jossa sivujako elää tarpeen mukaan eikä enää ole ennalta määrätty. Sen vuoksi tekstiviittauksetkin ovat muotoa 123:4.5 (luku:jakso.kappale) entisen sivu:kappale-muodon sijaan. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinnat *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura ry:n kantaa. Samoin kirjoittajien tulee tietää, että Heijaste-lehti on, paitsi tilattavissa, niin myös internetissä kaikkien vapaasti luettavissa.

Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan seuran sihteerille.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on myös kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertatilauksella (kalenterivuosi /neljä numeroa) maksaa 15 €, irtonumerona 4 €. Tilaukset maksetaan Suomen Urantia-seuran pankkitilille: IBAN: **FI72 1427 3000 1021 26**, BIC: **NDEAFIHH**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**. Jatkossa tilaaja saa laskun vuosittain tilaajaosoitteeseen.

Tekijänoikeus. Heijasteen toimitus vastaanottaa julkaistavaa aineistoa ilman sitoumusta. Mahdollinen tekijänoikeus (copyright / ©) on ilmoitettava etukäteen, jo aineistoa tarjottaessa, tai lehteen julkaistavaksi annetut kirjoitukset ja artikkelit katsotaan lehden omaisuudeksi ja niiden lainauksesta on sovittava lehden toimituksen kanssa. Esitetty copyright-vaade saattaa rajoittaa lehdessä julkaisua. Toimitus ei vastaa artikkeleiden julkaisuista aiheutuvista mahdollisista haitoista tai vahingoista. Tämä koskee myös seuran internetsivuilla ja mahdollisesti muilla tavoin julkaistavaa aineistoa.

Suomen Urantia-seura ry
PL 212, 00101 HELSINKI

Sähköposti: urantia-seura@urantia.fi
Verkkosivu: <http://www.urantia.fi>

Suomen Urantia-seuran pankkitili (Nordea):
IBAN: FI72 1427 3000 1021 26
BIC: NDEAFIHH

Urantia-säätiön Suomen-toimisto:
Sivurinne 1A, 01840 KLAUKKALA

Puhelin: (09) 879 4351, 040 830 1200
Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi
Verkkosivu: <http://saatio.urantia.fi>

Urantia-säätiön pankkitili Suomessa (DB):
IBAN: FI91 8000 1270 1608 73
BIC: DABAFIHH

Puheenjohtajan kynästä

Urantia-kirjasta tehty suomenkielinen äänikirja-projekti oli yhdistykseltämme ja siihen osallistuvilta kirjan ystäviltä erittäin mittava työ. Äänikirja on laadukkaasti tehty ja valmiiksi ääneen luettua kirjan tekstiä onkin vaivatonta seurata. Jonkinmoisenä yllätyksenä voidaan pitää, että äänikirjan menekki on ollut kuitenkin melko vähäistä. Äänikirjan normaalit myyntihinnat ovat CD-levyllä 39 € ja USB -tikulla 49 €.

Äänikirja tarjouksessa loppuvuoden ajan, 25,- €

Te kaikki, joilla äänikirjaa ei vielä ole, tarttukaa tilaisuuteen! Äänikirjaa voi tilata seuran verkkosivujen kautta. Itse huomasin vasta hiljattain, että äänikirjan USB -tikulla on mukana myös *Urantia-kirjan* suomenkielinen teksti kokonaisuudessaan.

Tämän syksyn aikana mm. Espoossa on pidetty useampi *Urantia*-aiheinen paikallinen tapahtuma ja sen lisäksi yhdistyksemme on osallistunut Hengen ja Tiedon messuille Helsingissä. Yllättävän moni pöydän ääressä

viivähtäneistä messuvieraista kertoi tietävänsä kirjastamme ja myös lukeneensa sen. Vielä useampi kertoi omistavansa kirjan, mutta lukeneensa siitä vain luvun tai pari.

Kaikille kiinnostuneille järjestetään avoin *Urantia-kirjan* lukijatapaaminen 22.–24.1.2016. Tapahtumapaikka on tällä kertaa Alkio-opisto Jyväskylän Korpilahdella. Luentojen aiheina ja ryhmäkeskusteluissa on esillä ihmisen maallinen matka ja taivasmatka läpi moninaisten maailmojen ja sfäärien, maallisesta elämästä kohti yhä hengellisempää olotilaa. Tilaisuudessa käsitellään myös nykypäivän ajankohtaista haastettamme; mikä on suhtautumismme ja asenteemme ihmisiin, jotka pakenevat sotien kauhuja ja terroria meidän kaukana sijaitsevaan maankolkkaamme saakka. Uudet ja vanhat lukijat, nuoret, vanhat ja kaikenikäiset, tervetuloa!

Heijaste-lehti on ilmestynyt jo 30 vuotta, keskimäärin neljä numeroa vuodessa. Näin ollen on julkaistu yhteensä 120 numeroa täynnä *Urantia*-aiheisia kirjoituksia. Tämä on hieno saavutus kaikilta lehden tekoon osallistuneilta, kirjoittajilta, toimittajilta, lehden editoijilta sekä kopiointi- ja

postitustöihin osallistuneilta. Isot kiitokset teille kaikille! Lehti tulee maksettua yhdistyksemme noin 80 jäsenelle ja sillä on myös useita kymmeniä muita tilaajia. Lehden numerot viimeisten 15 vuoden ajalta löytyvät sähköisenä yhdistyksen nettisivulta. Vanhemmat, vuosien 1985–2004 numerot on tallennettu CD-levykkeelle, jota voi tilata nettisivujemme kautta.

* * *

Kuuntelin eräänä aamuna autossa äänikirjaa luvusta kaksi "Jumalan olemus". Laitan siitä vielä oheen muutama mieleen jäävän lauseen.

Jumalalle ei mikään ole uutta, eikä mikään kosminen tapahtuma tule hänelle koskaan yllätyksenä; hän asuu ikuisuuden kehällä. Hänelle ei ole päivien alkua eikä loppua. Jumalan kannalta ei menneisyyttä, nykyisyyttä eikä tulevaisuutta ole olemassa; kaikki aika on läsnä joka hetki. Hän on suuri ja ainoa MINÄ OLEN.[2:1.5]

Loppujen lopuksi, suurin todiste Jumalan hyvyydestä ja suurin syy rakastaa

häntä on Isän antama, sisimmässänne oleva lahja, Ajatuksensuuntaaja, joka kärsivällisesti odottaa hetkeä, jolloin teistä molemmista tehdään ikuisiksi ajoiksi yksi. Vaikkeet voi etsimällä löytää Jumalaa, niin jos suostut sisimmässäsä olevan hengen johdatukseen, saat erehtymätöntä opastusta, askel askeleelta, elämä elämäältä, universumista toiseen, aikakaudesta aikakautteen, kunnes lopulta seisot Universaalisen Isän paratiisillisen persoonallisuuden edessä. [2:5.5]

Fyysisessä universumissa voimme nähdä jumalallisen kauneuden, älyn maailmassa voimme havaita ikuista totuutta, mutta Jumalan hyvyys on löydettävissä vain henkilökohtaisen uskonnollisen kokemuksen hengellisestä maailmasta. [2:6.1]

Hyvää alkutalvea teille kaikille lukijoille ja nähdään tapahtumissamme!

Raimo Ala-Hynnälä

Mietelause 18. syyskuuta

”**R**ukoillessanne sairaiden ja kärsivien puolesta älkää luulko anomustenne korvaavan sitä, että rakastavasti ja järkevästi pidätte huolta näiden kärsivien tarpeista.”

[Urantia-kirja, 1639:6]

Päätoimittajalta

Syksyinen maahanmuuttoaalto – onko Suomesta tulossa muuttajien toivekohde?

Turvapaikanhakijat keskellämme

Elämme Suomessa harvinaisen pitkää ja kaunista syksyn aikaa, jota ei ole koettu aikaisemmin vuosikymmeniin. Uusi marraskuun lämpöennätyskin on rikottu. Sateita ei ole tullut juuri nimeksikään ja aurinko paistaa täydeltä terältä päivä toisensa jälkeen. Muutenkin syksy on ollut poikkeuksellinen myös maahanmuuttajien määrän osalta. Syyskuun alusta alkanut maahanmuuttajien vyöry Ruotsin puolelta Haaparannasta Tornioon on aiheuttanut erikoisjärjestelyjä vastaanottokeskusten perustamisessa eri puolelle Suomea. Olemme tottuneet 2000–3000 tulijan vuosittaiseen määrään, mutta nyt puhumme noin kymmenkertaisesta luvusta. Suomi on harvaanasuttu iso maa, joten kyllä tänne mahtuu suurikin lisäväestö, jos osaamme hoitaa tulijoiden kotiuttamisen oikealla tavalla. Se edellyttää muu-

”Älä mieti mitä yhteiskunta voi tehdä sinun hyväksesi, vaan mitä sinä voit tehdä yhteiskuntasi hyväksi.”

toksia nykyiseen työn vastaanottamisen aikarajoihin ja tehokasta kielikoulutusta ja ennen kaikkea entistä nopeampaa hakemusten käsittelyä ja rat-

kaisua turvapaikan hakijoiden kohdalla.

Suomi on yhä iäkkäämpien ihmisten maa ja tarvitsemme lisää nuoria yritteliäitä ihmisiä antamaan oman työnsä kautta potkua verokertymän kasvuun eikä niinkään yhteiskunnan tukien käyttäjiksi. Myös tähän aikaan sopii ohjeeksi lause ”Älä mieti mitä yhteiskunta voi tehdä sinun hyväksesi, vaan sitä mitä sinä voit tehdä yhteiskuntasi hyväksi.”

Elämme hyvässä maassa

Kävin jokin aika sitten Helsingissä tilaisuudessa **Eurooppalainen Suomi**, jossa keskustelupaneelin vetäjänä toimi nyt jo julkisuutta saanut Saksasta aikoinaan Suomeen muuttanut radiopersoonana **Roman Schatz**. Teemana oli Suomeen muuttaneiden ulkomaa-laisten kotiutuminen ja mitä he ajattelevat nykyisestä kotimaastaan. Haastateltavana oli USA:sta Suomeen muuttanut keski-ikäinen perheellinen rouva, joka oli koulutukseltaan yhteiskuntatieteitten tohtori, eläkeikäinen kreikkalainen isoisä, Namibiasta suomalaisen miehen mukana tullut perheenäiti ja bulgarialaisen diplomaattiperheen nuori mies. Kaikki olivat asuneet Suomessa melko pitkään ja hallitsivat suomen kielen melko hyvin.

Hämmästyttävän yhdenmukainen oli heidän käsityksensä Suomesta ja suomalaisista, joka tuli esiin useassa eri yhteydessä. Ensinnäkin tämä maa on heidän mielestään **turvallinen** ja **rauhallinen!** Täällä ei tarvitse pelätä ja esimerkiksi lapset voivat mennä kouluun omia aikojaan ilman saattajia. Toiseksi kehuja sai tietysti **suomalainen koulujärjestelmä** ja **yliopisto**, kun se on ”ilmainen” kaikille ja jota pidettiin aivan poikkeavana. Kolmanneksi yhteiskunta on niin **hyvässä kunnossa** ja kaikki toimii **mallikelpoisesti**. Sen sijaan suomalaiset ihmiset poikkesivat heidän mielestään hieinan etäisyyttä ottavina ja aluksi vähäpuheisina, mutta hyvin ystävällisinä ja

luotettavina kun tutustuu heihin paremmin. Kaiken kaikkiaan tässä maassa on heidän mielestään hyvä elää ja tehdä työtä.

Elämme siis muidenkin mielestä hyvässä maassa, jolle emme osaa aina antaa tarpeeksi arvoa, koska taloudella ei mene yhtä hyvin kuin Nokian parhaina päivinä. Vaikka emme ole aivan Ruotsin tasolla kaikissa talouteen liittyvissä asioissa, olemme kuitenkin pohjoismainen hyvinvointiyhteiskunta, jolla on kaikki edellytykset pysyä myös sellaisena, kunhan pidämme vaatimuksemme kohtuullisina ja elämme suusäkkiä myöten.

Pertti Leinonen

Hyvän uskonnollisen elämän perusteet

Matti Tossavainen

Esitelmä 18.10.2014 Malmi-talolla, Helsingissä

Esitelmä on jaettu kahteen osaan, joista ensimmäinen osa julkaistiin Heijaste-lehden numerossa 3/2015

4. Poikaus ja veljeys

Poikaus – vastuullinen asema

Päätyminen Isän tahdon noudattamiseen on aina elämän käänneaste, jossa ihminen tekee päätöksen taipua kaikkein korkeimpina pitämiensä ihanteellisten arvojen noudattamiseen. Nämä arvot hän samaistaa Universaaliseen Isään. Päätöksen seurauksena

ihmisestä tulee Jumalan valtakunnan jäsen ja hän pääsee nauttimaan oikeudesta, jota kutsutaan nimellä Jumalan poikaus. Jumalan pojan asema on vastuullinen asema, jossa ihminen ja Jumala toimivat keskinäisen sopimuksen perusteella vuorovaikutuksessa tavoitteen ollessa hengellistä ihmisen sielu, turvata ylösnousemus ja johdattaa persoonallisuus pitkälle täydellistymismatkalle kohti Isää ja lopulta päätty-

mättömään univsumipalveluun.

Kun ihminen ponnistelee ensin moraalisten ongelmien parissa ja sen jälkeen alkaa ymmärtää enentyvästi hengellisiä merkityksiä ja arvoja, jotka ylittävät aineelliset arvot, ihmisellä on mahdollisuus hiljalleen kasvaa kohti ihanteellisina pitämiään arvoja kohti. Hän huomaa ajan kuluessa, että alkuperäiset houkuttelevan hyviltä tuntu- neet hengelliset arvot olivatkin vain arvopolun alkuaskeleita sillä tiellä, joka johdattaa kohti yhä korkeampia ihanteellisia hengellisiä arvoja. Kun ihminen antaa valtaa näille johdatuk- sille, hänen mielensä ja sielunsa kehiti- tyvät, hitaasti ja huomaamatta, mutta lopputuloksena on näkemys arvojen dynaamisuudesta, sillä kaikki vanha taakse jää; katso edessä uusi aukeaa. Valitettavan moni etenee niin tuskai- sen hitaasti, että puhuminen avartu- vista hengellisistä näköaloista on lie- vää liioittelua, mutta tärkeintä ei ole- kaan vauhti, vaan vakaus, jolla ede- tään kohti päämäärää.

Jumalan pojan aseman saavutta- minen – omasta tahdosta kiinni

Jumalan pojan asema on aina ihmisen omasta tahdosta kiinni. Se on tavalla tai toisella jokaisen persoonallisuuden oma tietoinen päätös. Päätös joko te- kemällä tehdään, olosuhteiden pakot- tamana tai se tehdään vapaaehtoisesti tai huomataan päätöksen jo hiljalleen toteutuvan omassa elämässä. Joka ta- pauksessa poikauden asema on vä- lietappi, jonka merkitystä ei voi vähä- tellä. Sen seuraus on siinä, että poi-

kaus, päätös Jumalan tahdon seura- misesta, tunnistetaan myös hengelli- sissä maailmoissa. Meitä varten valjas- tettu hengellinen varustus alkaa tuol- loin tukea henkeen samaistumista en- tistä voimallisemmin: nyt ihmisper- soona reagoi hengellisesti niiden suostutteluihin aikaisemman välinpi- tämättömyyden sijaan. Kaikki ihmisen mielessään havaitsemat pienetkin to- tuuden ilmaisut vahvistetaan Totuu- den Hengen toiminnalla. Pyhä Henki antaa vastakaikua ihmisen hengellisel- le kaipuulle ja mielessä asuva Suuntaa- ja pystyy tuomaan ihmisen mieleen virikkeitä ajattelun hengellistämiseksi. Nämä kaikki yhdessä ja monet muut ihmisen elpyneen sisäisen elämän kanssa luovat entistä paremmat edel- lytykset hänen mielensä hallintaan saamiseksi.

Henkilökohtaiset suojelijaserafit – Isän tahtoon samaistumisen seu- raus

Jokaiselle päätöksen tehneelle tai sel- laisen tehneeksi havainneelle määrä- tään henkilökohtaiset suojelijaserafit, joita on kaksi siten, että jompi kumpi heistä on aina meidän kanssamme vuorokauden jokaisena tuntina. Sera- fien toiminta ei tee elämäämme hel- pommaksi, sillä he järjestävät meille runsaasti hengellistä ponnistelua mer- kitseviä tehtäviä ja jouduttavat suures- ti hengellistä kehitystämme.

Ihminen tunnustautuessaan Isän tahdon toteuttajaksi, vaikka vain vä- häiseksi, osittaiseksi ja luonnollisesti myös erehtyväksi, samaistuu enenty-

viin hengellisiin arvoihin ja hän alkaa ymmärtää hengellisiä realiteetteja ja käsittää niiden välisiä suhteita sekä johtaa niistä laajempia merkityksiä. Hän alkaa tiedostaa tieteellisen edistyksen tuomia tosiasioita siltä kannalta, että hän pystyy arvomaailmansa kautta löytämään myös niistä uusia hengellisiä merkityksiä. Jumalan poikaus johtaa väistämättä ihmisen enentyvään hengelliseen kehitykseen, joka ilmenee ihmisen sielun jalontumisena, sen hengellisenä kasvuna, hengellisenä herkkyytenä. Tällaisen päätöksen tehnyt alkaa käytännön elämässään luonnostaan tuottaa hengen hedelmiä, sillä hän ymmärtää kosmisen periaatteen: "Olen saanut niin tavattoman paljon, etten voi olla antamatta mitään!". Ihminen tunnistaa toiset ihmiset tuoloin ensin hengellisiksi veljikseen ja tuottaessaan hengen hedelmiä toteuttaa käytännössä, vaikka vajavaisestikin, sosiaalista, käytännöllistä veljeyttä. Hän palvelee muita, mutta pitää itsensä koossa. Hän altistaa itsensä muiden auttamiselle järkevissä suhteissa omaan elämäänsä ja noudattaa tervettä itsesuojeluvaistoa niin, ettei hukkaa itseään ja itsenäisyyttään yltiöaltruismille.

Haluan laajentaa Jumalan poikauteen ja Isän tahdon toteuttamiseen liittyvää vastuuta. En säilytä laajennettua vastuuta kenellekään, mutta jokainen, joka tämän vastuun ymmärtää ja

haluaa ottaa sen kantaakseen, voi sen hyvillä mielin tehdä: vastuun kantaminen ei ole taakka, vaan se on sellaista Isän tahdolle pyhittäytymistä, jonka jokainen hengellisesti oivaltanut kantaa riemumielin. Mitä siis tarkoitan laajennetulla vastuulla?

Jumalan valtakunta on Jumalan poikien valtakunta. Se on sisäisen elämän valtakunta, joka toteutuu jokaisessa Jumalan pojassa hänen eläessään sisäistä elämäänsä korkeiden ihanteitensa mukaisesti. Jumalan valtakuntaan kuuluu Jumalan rakkauden levittäminen ihmisten keskuuteen. Jumalan rakkaus on pyyteetöntä ja se kohdistuu kaikkiin ihmisiin riippumatta siitä, ovatko he samaistuneet hyvyteen täysin, osittain vai ovatko he samaistuneet pahuuteen. Jumalan rakkaus on saatavilla aina ja kaikkialla; kyse on vain siitä, pystymmekö me ottamaan sitä vastaan. Meidän kykymme ottaa Jumalan rakkautta vastaan riippuu ainoastaan yhdestä seikasta: meidän kyvystämme jakaa rakkautta eteenpäin. Tässä pätee toinen kosminen periaate: "Yltäkylläisesti saatavilla olevaa Jumalan rakkautta voimme ottaa vastaan vain siinä määrin kuin itse kykenemme jakamaan rakkautta lähimmäisiämme kohtaan". Niinpä Jumalan poikauden tehtävänä on levittää Jumalan rakkautta kaikkien ihmisten keskuuteen ja käytännössä sen tuloksena vähitellen, hitaasti ja monen tuskillisen mutkan jälkeen, saada aikaan sosiaalista veljeyttä, aitoon rakkauteen perustuvaa Jumalan valtakunnan käy-

"Olen saanut niin tavattoman paljon, etten voi olla antamatta mitään"

tännön toimintaa. Tällöin Jumalan rakkaus leviää alkuperäisestä Alkuisyystä aktualisoituakseen ihmisten keskuudessa ja tuolloin yksi Jumalan tavoittelemista universumiarvoista toteutuu.

Ollessamme Jumalan poikia huomaamme olevamme vieläkin enemmän: olemme Jumalan edustajia aineellisuudessa. Me olemme se väline, joka tuo Jumalan keskuuteemme ja jumalalliset arvot käytännön toimintaan. Me olemme se keino, jolla hengelliset arvot muunnetaan ihmisten väliseksi hengellisiksi hedelmiksi, ihmisten ihanteet hengelliseksi veljeydeksi ja lopulta toiminnalliseksi sosiaaliseksi veljeydeksi. Me olemme kirjaimellisesti Jumalan suurlähettiläitä aineellisuudessa, jokaikinen. Siinä määrin kuin olemme samaistuneet hengellisiin ihanteisiin ja siinä määrin kuin toteutamme niitä käytännössä, siinä määrin toteutuu Jumalan tahto meidän keskuudessamme, siinä määrin Jumalan meitä kohtaan osoittama yltäkyläinen rakkaus leviää ihmisten keskinäiseksi toisilleen osoittamaksi rakkaudeksi. Mitään muuta tietä ei tällaiseen tuloksiin pääsyyn, Jumalan hyvyyden levittämiseen aineellisuudessa elävien keskuuteen, ole olemassa.

Jumalan suurlähettiläs

Kun ymmärrämme toimivamme Jumalan edustajina aineellisuudessa, olemme ymmärtäneet oleellisen. Kun ymmärrämme saavamme niin tavattoman paljon, emme todellakaan voi olla antamatta mitään. Kun ymmärräm-

me, että jakamalla hyvyyttä ympärillemme, tekemällä hyvää, kuten Jeesus teki, toimimme Jumalan valtakunnan kunniallisina poikina, Jumalan valtakunnan todellisina edustajina, Jumalan itsensä suurlähettiläinä. Eikä tällainen asema ole vähäpätöinen asema, vaan se on korkea hengellinen asema, joka edellyttää vastuullisuutta sekä Jumalaa kohtaan että kanssaihmissiämme kohtaan.

Jumala on meitä lähempänä kuin kuvittelemme, sillä asuuhan meidän mielessämme Jumalan itse itsensä erottama osanen, Ajatuksen-suuntaaja, joka on kuin Jumala itse. Jumalan läsnäolo meidän mielessämme on osoitus Jumalan rakkaudesta meitä kohtaan, sillä olemme saaneet Osasen ennakkolahjan muodossa. Miten muutamme tämän ennakkolahjan dynaamiseksi jumalallisen tahdon ilmituloksi käytännön elämässä, siihen meidän tulee pyytää johdatusta Jeesukselta ja muulta henkivarustukseltamme. Apua on varmasti saatavilla, kunhan olemme arvollinen avustettava. Tuon arvon ansaitsemme ymmärtämällä asemamme Jumalan valtakunnassa eikä ilmaus "Jumalan suurlähettiläs" ole missään tapauksessa liioitteleva. Tuo vastuu on kevyt kantaa, sillä se ruokkii hengellisen nälän, se tuo jokaiselle vastuuta toteuttavalle hengellistä tyydytystä, se vakauttaa mielen, antaa syvän rauhan ja olemassaololle merkityksen.

Jeesus pitäessään virkaanastujaispuheen sanoi opetuslapsilleen seuraavaa: *Ei riitä, että jatkatte elämäänne sellaisina*

kuin olitte ennen tätä hetkeä, vaan tästä lähtien teidän on elettävä kuten elävät ne, jotka ovat maistaneet paremman elämän ihanuuksia ja jotka on lähetetty takaisin maan päälle tuon uuden ja paremman maailman Hallitsijan lähettiläiksi.[1570:2, lihavointi kirjoittajan].

5. Rukoilu

Tuloksellinen rukoilu

Käytännössä jokainen ihminen riittävän tiukalle joutuessaan rukoilee. Fyysisen elämän tarkoitus ei suinkaan ole saattaa ihmistä juuri tällaisiin tilanteisiin, joissa rukoilu houkuteltaisiin keinotekoisesti esiin. Silti monet rukoilevat, mutta aivan eri syistä. Rukoiluakin on niin monenlaista: on täysin itsekästä itselleen etuja toivovaa rukoilua ja pyyteetöntä, palvonnallisia aspekteja omaavaa, sanatonta rukoilua. Rukoilun määränpää on aina Luoja-Poika, Jeesus ja Hänen kauttaan Ikuinen Poika, tiesimmepä tämän tai emme. Palvonta kohdistuu aina Universaaliselle Isälle.

Rukoilu on tärkeää ja palvonta ehdottoman tärkeää. Mutta rukoilusta on parasta aloittaa, sillä palvonta tulee perässä. Tämä ei suinkaan tarkoita sitä, että rukoilu jäisi kokonaan pois siinä vaiheessa, kun alkaa henki-ymmärtää palvonnan merkitystä. Rukoilu on aina tärkeää: siinä ihminen ja sielu kohdentavat ajatuksiaan ja hartaita toiveitaan tavalla, jolla pyritään elämän ongelmien ratkaisemiseen, ylemmiltään apua pyytäen.

Tavanomainen rukoilu saattaa olla

toisto, tapa, ulkoa opitun kertaus, vaikkapa iltarukous. Pahinta tällaisessa riitissä saattaa olla pelko siitä, mitä seuraa, jos unohtaa samankaltaisena toistuvan rukouksen. Siinä ei keskitytä enää sisältöön, vaan ulkoiseen muotoon. Helposti ajatellaan, ettei ole hyvä rukoilija ja että unohtamisesta saattaa seurata rankaisu. Nämä ovat mielen tekemiä tepposia, kuvitelmiä, jossa rukoilija rankaisee itseään. Mutta, jos ihminen ei edisty rukoilemisessaan tältä tasolta eteenpäin, vaan pysähtyy sinne, niin kummalliset seuraususkomukset voivat olla todellisia.

Rukoukset voivat tulla täydestä sydäimestä, pyynnöt voivat olla hartaita ja ratkaisua etsiviä ja rukoilu on voinut kestää pitkäänkin – silti tuloksetta. Tärkeä periaate rukoilussa on se, että rukouksen kohde Jumala ei muutu, mutta rukoilijan tulee muuttua. Hänen tulee saada kasvu käyntiin omassa henki-ymmärryksessään. Monesti kehittyvän rukoilijan pyynnöt ovat niin vaativia, että ottaen rukoilijan hengellinen status huomioon, vastausten saaminen näihin pyyntöihin on suorastaan mahdotonta tai se vaatisi lähes ikuisuuden. Rukoilijan tulee kasvaa mielellisessä ymmärryksessä kuin myös henki-ymmärryksessä ja fyysisen elämän velvollisuuksien tunnistamisessa sekä ongelmien ratkomisessa. Juuri aktiivinen osallistuminen, itsensä likoon laittaminen, ovat keskeisiä edistysaskeleita niiden vastausten hyljälleen tapahtuvaksi ymmärtämiseksi, joita annetaan hartaisiin pyyntöihin. Rukoilun tuloksellisuus alkaa näin vä-

hitellen avautua.

Urantia-kirja tarjoaa ihanteellisen luettelon rukouksen tuloksellisuudesta ja sen ehdoista. **Tuloksellisen rukouksen ehdot** [1002: kappaleen 9 otsikko] ovat niin hyviä, että siteeraan ne kokonaisuudessaan eli *Jos mielit ryhtyä rukoilemaan tuloksellisesti, sinun olisi pidettävä mielessäsi vetoomuksen menestyksellisyttä koskevat lait:*

1. *Sinun on hankittava vakuuttavan rukoukseen pätevyys kohtaamalla vilpittömästi ja rohkeasti univertodellisuuden ongelmat. Sinulla täytyy olla kosmista **sisua**.*
2. *Sinun on täytynyt ammentaa tyhjiin ihmisen oma kyky sovittautua ihmistä ympäröivään todellisuuteen. Sinun on täytynyt olla **uuttera**.*
3. *Sinun pitää luopua jokaisesta mielen helimästä toiveesta ja jokaisesta sielun tunteesta kaipauksesta hengellisen kasvun kaikenmuuttavan syleilyn hyväksi. Sinun on täytynyt kokea merkitysten laajenemista ja arvojen kohoamista.*
4. *Sinun täytyy tehdä varaukseton **valinta** jumalallisen tahdon hyväksi. Sinun on hävitettävä se keskus, josta päättämättömyyden kuolio leviää.*
5. *Sen lisäksi että tunnet Isän tahdon ja haluat noudattaa sitä, olet myös varauksettomasti vihkiytynyt ja dynaamisesti **omistautunut** todellisuudessa täyttämään Isän tahdon.*
6. *Kohdistat rukouksesi vain siihen, että saat jumalallista **viisautta** ratkaistaksesi ne erityiset inhimilliset ongelmat, jotka kohdataan noustaessa kohti Paratiis-*

sia — matkalla kohti jumalallisen täydellisuuden saavuttamista.

7. *Ja sinulla täytyy olla uskoa — **elävää uskoa.***

[1002:6-13; lihavoinnit kirjoittajan]

Ensimmäisessä kohdassa muistutetaan, että vilpittömyys on kaiken toiminnan edellytys, siis aina vilpittömyyttä, vilpittömyyttä ja vilpittömyyttä. Aidon vilpittömyyden ymmärtäminen on niin hiuksenhieno asia, että on hyvin helppo antaa mielensä mennä juuri sen ”hiuksen” toiselle puolelle, sinne, joka ei olekaan enää täysin vilpittöntä. Tämä vaatii alussa tarkkailua, omien mieltymysten tunnistamista ja sen todentamista, että vilpittömyys toteutuu. Sanana ja käsitteenä vilpittömyys tuntuu itsestään selvältä, mutta kun haluaa kasvaa henkiymmärryksessä, täytyy saada vankka pohja erottaa pieninkin vivahde, jossa vilpittömyys joutuu koetukselle ja saada päättöksentekokykyä heti häivyttää tuo vivahde pois – tulla täysin vilpittömäksi. Lopulta vilpittömyys on aito ja automaattinen elämänasenne.

Ensimmäisessä kohdassa on toinen vaatimus: rohkeus. Ihmisellä pitää olla rohkeutta kohdata arkipäivän todelliset ongelmat. Mutta mitä tarkoittaa ongelmien kohtaaminen? Yksinkertaisesti se tarkoittaa sitä, että itse kukin tunnistaa ongelman ja tekee kaikkensa sen ratkaisemisen eteen. On niin tavattoman helppo antaa periksi. On niin helppo unohtaa asia ja antaa sen olla, olla päättämätön. Toki siitä saattaa tulla syyllinen olo, sillä itsesyytök-

set alkavat nostaa päätään. Tämän tapahtuessa toistuvasti ja kun niihin ei reagoi, tulee turtuminen, hylkääminen ja lopulta tulee helposti hyväksyneeksi kaikenlaiset selitykset, miksi ei tarvinnutkaan tehdä mitään. Se on mielen laiskuutta.

Jos ongelma on aivan uusi, silloin tarvitaan rohkeutta roppakaupalla. Esimerkiksi otettakoon tilanne, jossa on perhe ja ensimmäinen lapsi on muutaman vuoden ikäinen ja oletuksena elämäntilanne, jossa uskonnolla ei ole aktiivista roolia arkielämässä (toisin sanoen siitä ei perheessä puhuta). Jos jommalla kummalla vanhemmista on uskonnollinen vetovoima taustalla, niin tällöin tälle henkilölle tuntuu piinaavalta se, alkaisiko lapselle opettaa iltarukousta ja siis uskon alkeita vai antaa asian jäädä. Tällainen yksinkertainen päätöksentekotilanne saattaa kysyä suunnatonta rohkeutta! Kyse on tavallaan oudosta tilanteesta, eräänlaisesta tabusta ja sen rikkomisesta. En ollenkaan epäile, etteikö tällainen tilanne olisi varsin tavallinen monien perheiden kohdalla.

Rohkeutta tarvitaan niin monella tapaa, joista yksi on uskaltaa ensimmäisenä pyytää anteeksi riidan kohdassa. Puuttumatta syihin, miksi on niin helppoa olla pyytämättä anteeksi, korostan etuja: anteeksipyyntö on aina avaus toisen sydämeen ja tuloksena saattaa olla jotain sellaista, jota nimitetään kasvuksi, ehkäpä kaikkien osapuolten kasvuksi, henkiseksi kasvuksi, kun rauhaa näin rakennetaan.

Näillä kahdella ominaisuudella –

vilpittömyydellä ja rohkeudella – tuotetaan tulokseksi sisua. Meille suomalaisille sisu on käsitteenä tuttu, tiedämme sen merkityksen, ymmärrämme sen tarkoituksen. Meidän on pantava se myös käytäntöön, mentävä ”läpi harmaan kiven”, meillä on todellakin oltava sisua, kosmista sisua, sellaista, joka ei jätä ongelmia heitteille, vaan ongelmille ihan oikeasti tehdään jotain.

Toisessa kohdassa tuodaan esille utteruus, ihmisen kyky sopeutua fyysisen elämän todellisuuteen ja vaatimus, että tämä ominaisuus, jota myös ahkeruudeksi kutsutaan, täytyy olla ammennettu tyhjiin. Vaatimus on kova, sillä ongelmien ratkaisemisen edellytyksenä on juuri niihin paneutuminen, korjaaminen, ongelmien tyhjäksi tekeminen, poistaminen, eliminointi, ratkaisu ja tämä kaikki täytyy tehdä sen uhallakin, että joutuu laittamaan itsensä oikeasti likoon, joutuu sekä fyysisesti että henkisesti tiukoille. Tässä on kyse juuri siitä, että on tehnyt kaikkensa. Apua haetaan ylhäältä voimallisesti sen jälkeen, kun omat keinot alkavat uupua.

Kolmannessa kohdassa korostetaan sitä, että meillä on toiveita ja sielullamme kaipauksia, joita me molemmat hellimme, pidämme yllä, tavalla tai toisella haluamme ja jalostamme. Mutta tuloksellisuus tulee siitä, että meidän pitää luovuttaa jokainen mielomme vaalima toive ja jokainen sielumme kaipaus niiden muuntavien toimien kohteeksi, joiden tuloksena saadaan henkistä kasvua. Meidän on

siis kasvettava merkitysten ymmärtämisessä ja arvojen kohoamisessa, joka on dynaaminen ilmiö: kun yksi arvo saavutetaan, toinen on jo noussut esiin ja arvojen jatkumo on loputon. Tähän kehityskulkuun pitää päästä, jotta henkisen kasvun muuntava voima tulisi esiin, saisi mielen ja sielun ihanteelliset toiveet muuntumaan Isän tahdon mukaiseksi ja aikanaan toteutumaan.

Neljännessä kohdassa korostetaan päättäväisyyttä jumalallisen tahdon valinnan hyväksi. Meidän pitää kyetä tekemään valinta Isän tahdon toteuttamiseksi ja se on tehtävä fyysisen elämän aikana. Tämä on vaikea päätös, sateenvarjopäätös, päätöksistä kaikkein suurin ja se on vain tehtävä ja sitten alettava sitä seurata. Joillekin tämä saattaa olla tosiasian tunnustamista, sillä siihen on jo kasvettu, mutta monille se on tuskan takana ja useilla se jää tekemättä – valitettavasti. Mutta, uskoon ja Isän tahdon toteuttamiseen ei voi pakottaa ketään: ihmisellä on suvereeni päätösvalta oman kohtalonsa suhteen, joka on joko hetkellinen fyysinen ja ajallinen identiteetti tai ikuinen elämä.

Viidennessä kohdassa Isän tahdon tunteminen tuodaan esiin. Miten Isän tahdon voi tuntea? Meidän on syytä muistaa, että Isä itse fragmenttinsa kautta asuu meissä Ajatuksensuuntaajan muodossa ja Isä on antanut mukaan Suuntaajalleen kaiken sen tahdon, mitä Hän ON. Tai tarkkaan ottaen, Isä ei ole antanut tahtoa luomis-toimellaan mukaan, vaan se tulee mu-

kaan automaattisesti, sillä onhan Suuntaaja Isästä irrotettu Osanen, ei luotu tai olevaistettu olento. On siis sama, onko kyse Isän tahdosta vai meidän mieleemme ajattelukeskuksessa asuvan Salaperäisen Opastajan tahdosta: ne molemmat ovat täysin identtiset. Miksi siis emme kuuntelisi oman Suuntaajamme puhetta, miksi emme antautuisi Hänen johdatettavakseen, miksi emme luopuisi hellimistämme itsekkäistä tarpeistamme ja antaisi Suuntaajan tuoda esiin epäitsekkäitä pyyteitä meidän persoonallisesti toteutettavaksemme. Meidän on täysin sydämin ja sielun voimin keskityttävä löytämään Isän tahto, kuunneltava niin lähellä asuvaa Suuntaajamme ja luovuttava vitkaisuudestamme Isän tahdon toteuttamiseen.

Kuudennessa kohdassa pyydetään keskittymään rukoussamme vain siihen, että saamme rukouksen avulla viisautta ratkaista niitä ongelmia, joita on matkalla kohti Paratiisia. Siis ei pyydetä viisautta ratkaista meidän fyysisen elämämme ajallisia itsekkäitä ongelmia, vaan viisautta luoda ratkaisu niihin ongelmiin, joissa on kyse persoonallisuuksien välisistä suhteista olivatpa ne sitten ihmisten keskenään tai ihmisten ja Isän välisiä suhteita – niillä on aina ikuisuusmerkitystä. Mitkään fyysisen maailman aineelliset ongelmat eivät ole tällaisia, sillä kyse on siitä, että meidän itse kunkin on aikanaan saavutettava kokemuksellinen täydellisyys ja että kaikki pyynnöt Isälle tulee kohdistaa lopulta vain tätä päämäärää ajatellen.

Seitsemännessä kohdassa todetaan yksinkertaisesti, että meillä täytyy olla uskoa, korostetusti elävää uskoa. Mitä tarkoittaa elävä usko? Se on tarkoittaa sitä, että on olemassa voimallinen henkilökohtainen suhde meidän ja Universaalisen Isän välillä, suhde, jossa tunnustamme sen, että uskomme enemmän kuin tiedämme, mutta uskomme palkkioksi saamme vakuutuneisuuden, jota mikään ei voi järkyttää. Elävä usko tulee siitä, että edellä olevia kuutta kohtaa toteuttamalla olemme saaneet uskomme muuntumaan aktiiviseksi kanssaihminen pyyteettömäksi palvelemiseksi. Elävä usko ei ole itseensä pitäytymistä, vaan se edellyttää toimintaa toisten hyväksi.

Nämä ovat vaativia rukoilun tuloksellisuuden ehtoja, mutta kuten yhdessä aikaisemman kirjoituksen otsikossa kirjoitin, täytyy vähitellen toteutua ”Kaikki tai ei mitään”. Pieninkin edistys rukoilun tuloksellisuudessa on suuri askel matkalle ikuisuuteen.

Urantia-kirjassa tuodaan esiin ikään kuin ohimennen mainiten eräs rukoulemistapa, joka kuulostaa yllättävältä. Olemme tottuneet vakiomuotoisiin rukouksiin, joita toistamme ryhmässä. Tai yksikseen rukoillessamme sanomme: ”Levolle lasken Luoiani” tai jostain vastaavaa. Harvat ovat todellisia ajattelijoita rukoillessaan ja vielä harvemmat suhtautuvat hengellisesti hengellisiin realiteetteihin, joiden puoleen rukouksessa käännetään. Sanallisesti rukoillen on kyse mielen dialogista toisen minuuden kanssa, mutta se ei ole syvälinen hengellinen

suhde Jeesuksen tai Isän kanssa.

Sanat ovat epäoleellisia

Yllättäen *Urantia-kirjassa* todetaan, että ...*sanat ovat rukouksen kannalta epäoleellisia* (1002:4). Meille on kuitenkin kertynyt kirjastoittain rukouskirjoja, tekstejä, joita käytämme yksityisissä tai yhteisissä rukouksissamme. Painetun rukouskirjan yksittäinen rukous noudattaa aina samaa kaavaa. Sen turvallisuus ja tuttuus tulee juuri siitä. Mutta se ei välttämättä ruoki hengellistä ponnistelua eikä aina tue hengellistä edistymistä. Vanha tuttu kaava, rukous luettu, tehtävä hoidettu: nyt ei pitäisi mitään kamalaa tapahtua. Varmuuden vuoksi(ko?).

Sanat kuuluvat mielen maailmaan

Sanat ovat älyllisyyteen kuuluvia ilmauksia, jotka pitävät sisällään hengellisiä merkityksiä. Sanojen käyttö merkitsee hengellisten rukouspyyntöjen virtausta älyllisyyden piirissä. Mutta eikö Jumalaa lähestytä hengessä ja hengen kautta, hengen maailmoissa ponnistellen, jossa älyn ja sen myötä tieteen maailma ei kykene toimimaan lainkaan. Sanat mielessä kuuluvat älyllisyyden piiriin. Hengelliset ilmaukset kuuluvat hengellisen elämän piiriin. Siksi sanallinen rukous on ...*pelkästään se älyllinen kanava, jossa hengellisten rukouspyyntöjen vuo sattumoisin virtaa*. (1002:4). Hengellinen rukous on se kanava, jolla luodaan yhteys Isään.

Yksilön sanallinen rukous on it-sesuggestiivista

Sanojen käyttö rukoilussa on keskustelua toisen minän kanssa, dialogi. Luonteeltaan sanat ovat it-sesuggestiivisia ja sellaisenaan ne motivoivat yksilöä tuottamaan niitä tuloksia, joita sanoilla haetaan. Mutta edelleen, tämä kaikki tapahtuu mielen ja älyn maailmoissa, siinä, jossa tiedettä harjoitetaan. En väitä, etteikö Isä kuulisi tällaisia sanallisia rukouksia, kunhan ne ovat aidosti vilpittömiä ja suuntautuvat rukoilijasta ulospäin rukoilijan itsensä unohtaen. Jopa harras pyyntö saada viisaus toimimaan paremmin omassa mielessä on itsekästä.

Ryhmässä rukoilu on ryhmäsuggestiivista

Rukoileminen ryhmässä sanoja (lue: vakiintuneita rukouksia) käyttäen on ryhmäsuggestiivista. Jälleen sanat ja niiden hengelliset merkitykset toimivat mielen maailmoissa ja auttavat ryhmää toimimaan paremmin niiden merkitysten suuntaan, joita rukouksessa tuotiin esiin. Valitettavan usein ryhmässä rukoileminen on vain hengen- ja valmiin rukouskaavan läpikäymistä ilman, että se ylevöittäisi yksittäisen rukoilijan hengellistä elämää.

Suotakoon sanallinen rukoilu

Joillekin tämä on riittävä tapa pitää yhteyttä Isään, siis sanallinen rukoilu yksin tai yhdessä. He tarvitsevat sitä ja suotakoon se heille, jos he eivät kerta kaikkiaan pysty suurempiin hengelli-

siin ponnisteluihin. Mutta ne, jotka haluavat vilpittömästi edetä hengellisten realiteettien käsittämisessä hengen välinein, tämä ei alkuunkaan tuota tyydytystä, ei ole ollenkaan riittävä tapa lähestyä rukouksen muodossa Isää. He tarvitsevat jotain muuta.

Paras tapa rukoilla

Paras tapa rukoilla on rukoilla sanattomasti. Kyse on yksinomaan siitä, miten ihmisen sielu suhtautuu Isään. *Jumala vastaa siihen, miten sielu suhtautuu, ei sanoihin, jotka lausutaan* (1002:4). Muuta ei tarvita. Hän näkee ja näkemänsä perusteella tietää tarkasti, mikä rukoilijan hengellinen status on. Isä ei tarvitse sanoja, Hän tarvitsee vain sen, miten ihminen ja sen myötä hänen kehkeytyvä sielunsa asennoituvat Jumalaan. Asenne ratkaisee.

Sielun asenne, suhtautuminen Isään, on ratkaisevaa

Mikä parasta, Isä tietää tarpeemme, vaikka me emme tiedä miten Hän tietää. Joka tapauksessa sielun asenne, sen suhtautuminen Häneen on kaikki kaikessa. Lisäksi asenne on vähintään sielullinen ilmiö ja rukoilussa, joka muuntuu parhaimmillaan yleväksi palvonnaksi, se on hengellinen reaktio Isän suhteen. Tämän Isä näkee, sitä Hän haluaa ja se meidän tulee Hänelle suoda - sanattomassa rukouksessa ja palvonnassa. Ei sanoja, ei litanioita, ei tuttuja kaavoja, ei rukousmyllyjä tai nauhoja, vain sielun suhtautumista kaiken Olevaiseen. Paras tapa lähestyä jumaluutta on pyrkiä tulemaan Hänen

kaltaisekseen: se on sielun asennetta Hänen suhteensa ja tätä Isä-kuolevainen -suhdetta Isä mittaa sielun suhtautumisessa sen matkalla ajallisuudesta iäisyyteen - matkalla kuolevaisuudesta kuolemattomuuteen, matkalla epätäydellisyydestä täydellisyyteen.

6. Palvonta

Jumalan läsnäolon tuntemisen harjoittelua

Palvonta yleiskäsitteenä mielletään kielteiseksi, ei myönteiseksi. Sama koskee myös Jumalan palvontaa, vaikkakin millä muulla tavalla luoduista vähäisin olento voisi osoittaa samaisumistaan kaikin voimin Jumalaan, infiniittiseen, täydelliseen, absoluuttiseen Luojaan, kaiken alkuun kuin kunnioittamalla Häntä palvonnan keinoin? Palvontaan liitetään helposti alisteinen merkitys, missä palvoja on alhaisempi kuin ylhäinen palvottava. Todellinen palvonta on aivan muuta, se on tavattoman paljon enemmän, sillä vaikka Jumala on suunnattomasti paljon enemmän kuin ihminen, Jumala silti pitää ihmistä kumppaninaan, ja siten palvonnasta löytyy yhä uusia ulottuvuuksia, uusia merkityksiä.

Palvonnan luonnehdintoja

- Palvonta ei ole alisteista, vaan ylisteistä.
- Palvonta merkitsee pyrkimystä Jumalan tuntemiseen.
- Palvonta on samaistumista Jumalaan.

- Palvonta on pyrkimystä täydellisyyteen.
- Palvonnassa palvonnan harjoittaja muuntuu palvomansa kohteen, Jumalan kaltaiseksi.
- Palvonta on teko, jossa osittainen samaistuu kokonaisuuteen.
- Palvonta on pyrkimys, jossa epätäydellinen samaistuu täydelliseen.
- Palvonnassa ajallinen samaistuu ikuiseen.
- Palvonnassa ihminen pyrkii kaikin mielen ja hengen voimin kokemaan hengellisen yhtenäisyyden Jumalan kanssa.
- Palvonta on pyhitettyä lepoa.
- Palvonta on kumppanuutta Jumalan kanssa.
- Palvonnalla opetellaan tuntemaan Jumalan läsnäolo.
- Palvonnassa hengellinen yhtenäisyys Jumalan kanssa realisoituu Jumalan aktuaalisena läsnäolona ihmisen mielessä.
- Palvonnassa Jumalasta tulee enemmän kuin älyllisin argumentein ja attribuutein lausuttu henkirealiteetti.
- Palvonnassa Jumalasta tulee ihmiselle Olevainen, joka on persoonallinen henkirealiteetti.
- Palvonta on lopulta pyhitettyä lepoa persoonallisen Jumalan läsnäollessa, yhtenäisyyttä päämäärien osalta, ehdotonta vakuuttuneisuutta elämän tarkoituksesta, ymmärtämystä vähäisen luodun ja absoluuttisen Jumalan yhteistyön välttämättömyydestä ja merkityksestä, luodun täydellistä luotta-

musta Jumalaan ja sitoutumista ikuiseen kumppanuuteen Hänen kanssaan.

Uusi merkitys palvonnalle

Edellä olevassa palvonnan kuvauksessa on uusi merkitys, joka on sanottu aiemmassa otsikossa. Palvonta on mitä intiimein suhde persoonalliseen Jumalaan, mutta etenkin palvonnan aloitteluvaiheessa kyse on nimenomaan tämän suhteen harjoittelusta. Palvonnassa harjoitellaan kirjaimellisesti tuntemaan Jumalan läsnäolo. Se on siis persoonallisen Jumalan läsnäolon tuntemisen opettelua.

Vain palvonnassa voimme saavuttaa Isän jo nyt. Vain palvonnassa voimme olla Häneen persoonallisessa yhteydessä fyysisen elämämme aikana. Vain palvonnassa voimme samastua täydelliseen ja pyrkiä tulemaan sen vaikutuksesta kohteemme kaltaiseksi.

Jumalan läsnäolon tuntemisen merkitys on tavattoman suuri, kun tunnistamme Hänet läsnä olevaksi meidän kanssamme. Kun täydellinen ja infiniittinen Jumala tunnistetaan palvonnan avulla ja henkiymmärryksen

keinoin läsnä olevaksi ihmisen elämässä, meillä on seuranamme luotettava ohjaaja ja opas. Voimme antaa kaikki huolestamme ja murheemme Hänelle, mutta voimme myös nauttia luotuna osaksemme saamista lahjoista ja olla kiitollinen niistä Luojallemme, kumppanillemme, joka kulkee kanssamme kaikkien vaikeuksiemme keskellä.

Palvonnan uusi merkitys on se, että palvonta on Jumalan läsnäolon tuntemisen harjoittelua (1133:1)!

7. Palvelu

Hyvän uskonnollisen elämän todellistuma on elävää rakkautta ja palvelevaa elämää. Työ alkaa täällä, juuri nyt ja jatkuu loputtomiin. Ylösnousemuskuolevaisen ikuisuusura on mitä mielenkiintoisin. Ikuisuuden kannalta ylösnousemusmatka on valmistautumista, täydellistymistä. Sen jälkeen alkaa varsinainen palvelu, jolla ei ole loppua - eikä se ole yksitoikkoista. Jumalasta paljastuu aina uutta, sillä Infiniittinen tulee julki lopulta vain infiniittisyydessä ja sitähän me luodut emme kykene saavuttamaan.

Mietelause 21. toukokuuta

”Lapsiin tekevät kestävän vaikutuksen vain heidän aikuisikäisten läheistensä osoittamat lojaalisuudet. Säännöllä sen paremmin kuin esimerkilläkään ei ole pysyvää vaikutusta.”

[Urantia-kirja, 1094:6]

Urantia-kirjan syntyhistoria

Osmo Saarela

Esitelmä 22.11.2014 Malmi-talolla, Helsingissä

Urantia-kirjan syntyyn liittyy paljon mystiikkaa ja spekulatiota. Kuten me lukijat tiedämme, olennaista kirjassa on kuitenkin sen sisältö, ei tekijät. Mutta kukapa lukija voisi olla kiinnostumatta myös siitä, miten näin ainutlaatuinen teos on saanut alkunsa! *Urantia-kirja* väittää itse olevansa aikakautinen hengellinen ilmoitus, järjestyksessä viides ihmiskunnan historiassa. Kirjan mukaan kukaan ihminen ei ole kirjoittanut mitään osia kirjasta. Tätä väitettä eivät kaikki tietenkään hyväksy, mutta saattavat siitä huolimatta arvostaa kirjaa suuresti.

Syntyvaiheiden jaksotus

Kirjan syntyvaiheet voidaan jakaa alkuvaiheeseen, lukujen ilmestymiseen, tarkistustyöhön ja julkaisun valmisteluun. Alkuvaihe valmisti keskeisimmät mukana olleet henkilöt tietojen vastaanottamiseen. Tämä jakso käsitti vuodet (noin) 1908-1924. Arviot alkamisvuodesta vaihtelevat lähteestä riippuen välillä 1906-1911. Kirjan luvut ilmestyivät vuosina (noin) 1924-1935. Ilmoituksen tekstin tarkistuksen tavoitteena oli kieliasun korjaus, käsitteiden tarkentaminen ja epäselvyyksien vähentäminen. Tämä vaihe käsitti aikavälin 1935-1942. Julkaisun valmistelu painolaattojen tuottaminen mukaan lukien tehtiin vuosina 1942-1955.

Sadlerin lääkäripariskunta ja heidän outo potilaansa

Kirjan kymmeniä vuosia kestänyt

syntyprosessi lähti liikkeelle chicagolaisen pariskunnan **William** ja **Lena Sadlerin** eriskummallisesti käyttäytyvän potilaan tutkimuksesta. William Sadler oli lääkäri, psykiatri, luennoitsija ja tiedekirjailija, joka on julkaissut kymmeniä tieteellisiä kirjoja. Eräänä hänen kiinnostuksensa kohteena oli paljastaa huijaukseksi meedioita ja muita yliluonnolliseksi väitettyjä ilmiöitä. Osan teoksista William julkaisi yhdessä vaimonsa kanssa, joka oli myös lääkäri.

Eräänä iltana Sadlerien valmistautuessa yöpuulle heidän ovelle koputettiin. Ovella ollut nainen pyysi, että he tulisivat välittömästi tutkimaan hänen miestään. Nainen kertoi miehensä herättäneen hänet liikehtimällä levottomasti sängyssä. Hän oli luullut puolisonsa näkevän unta ja yrittänyt herättää hänet, mutta tuloksetta. Tämän jälkeen nainen meni etsimään

Sadlereita, joiden tiesi asuvan lähellä. Sadlerit kiiruhtivat heti hänen mukaansa ja totesivat miehen edelleen liikkuvan tullessaan heidän makuuhuoneeseensa.

Mies saatiin hereille ja Sadlerit tutkivat hänen terveydentilansa, mutta eivät havainneet mitään poikkeavaa. Mies ei myöskään muistanut mitään tapahtuneesta.

Kyseisen miehen (josta käytetään jatkossa nimityksiä ”nukkuva potilas” ja ”kontaktihenkilö”) kohtaukset eivät loppuneet, vaan toistuivat vuosien ajan lukuisia kertoja. Vaimo kutsui lähellä asuvat Sadlerit aina paikalle. Lena Sadler havaitsi kerran, että kohtausten aikana miehen huulet liikkuvat, aivan kuin hän aikoisi sanoa jotakin. Lena keksi kysyä mieheltä, miten hän voi. Kaikkien hämmästykseksi tämä vastasi, mutta oudolla tavalla ja äänellä. Ääni väitti olevansa opiskeleva vierailija toiselta planeetalta!

Tätä ensimmäistä kontaktia seurasi useita muita, joissa maan ulkopuoliset olennot väittivät puhuvansa miehen kautta. William Sadler oli varma, että kyseessä oli psyykkinen ilmiö. Hän hypnotisoi potilaansa saadakseen selville puheen alkuperän, mutta hämmästyksekseen ei löytänyt mitään siihen viittaavaa. Potilas oli alitajuntaansa myöten tapauksesta tietämätön. Potilasta ei myöskään kiinnostanut koko asia muuten kuin terveydellisessä mielessä. Sadler tutki ilmiötä vuosikaudet tuloksetta kysyen neuvoa myös kollegoiltaan ja joidenkin kertomusten mukaan muun muassa tunne-

tulta taikuri **Houdinilta**. Sadler piti kiinni alkuperäisestä psyykkisestä hypoteesistaan lähes kolme vuosikymmentä.

Sadlerit kertovat muistelmissaan, että puheen laatu, ainutlaatuisuus ja johdonmukaisuus tekivät heihin vaikutuksen. Istunnoissa nukkuvan potilaan kanssa tuli esiin uusia käsitteitä koskien uskontoa, filosofiaa ja kosmologiaa. William Sadler kertoo: ”Ymmärsimme vasta paljon myöhemmin, miten uskonnollinen ajattelumme oli laajentunut näissä tapaamisissa”. Ilmoituksen julkituomisen kannalta keskeiset henkilöt saivat täten erikoislaatuisen koulutuksen siinä vaiheessa täysin tuntemattomaan tehtäväänsä.

Ilmoituksen vastaanoton organisointi

Sadlerin perheestä ja muutamasta heidän lähipiiriinsä kuuluvasta henkilöstä muodostui niin sanottu *kontaktikomisio*, jonka päätehtävänä oli pitää yhteyttä ilmoituksenantajien ja laajemman mukana olevan ihmisryhmän eli niin sanotun *Foorumin* välillä.

Kontaktikomisio johti käytännössä koko kirjan syntyprosessia, komissiota puolestaan johti William Sadler. Kontaktikomission jäsenet olivat Williamin lisäksi vaimo Lena, pariskunnan poika **Bill Sadler**, perheeseen adoptoitu tytär **Emma Christensen**, Lenan sisar **Anna Kellogg** ja hänen miehensä **Wilfred Kellogg**. Tunte mattomaksi jäänyt nukkuva potilas kuului tietenkin myös sisärenkaaseen

omalla erittäin tärkeällä tavallaan.

Sadlerin mukaan syy olla paljastamatta kontaktihenkilön henkilöllisyyttä oli se, että ilmoituksen antajat uskoivat hänestä voivan nimettynä tulla myyttisen henkilöpalvonnan kohde. He halusivat kirjan tekstin kantavan vain sisällöllään, ei siis missään tapauksessa ainakaan kehenkään yksittäiseen henkilöön liittyneenä.

Foorumin toiminta alkoi Sadlerien entisten potilaiden sunnuntaisista tapaamisista, joissa William piti vierailleen luentoja. Eräs esitysten aihealue oli psyykkiset ilmiöt, joista Sadler totesi, että kahta tapausta lukuun ottamatta kaikki hänen tutkimansa yli-luonnolliseksi väitetyt ilmiöt ovat olleet joko tiedostettua tai tiedostamattomaa huijausta. Tämä herätti vieraiden uteliaisuuden ja Williamia pyydettiinkin kertomaan selvittämättömistä tapauksista.

Sadler kertoi, että hänen kuvaamalleen henkilölle voi jopa esittää kysymyksiä. Vieraat noudattivatkin kehoitusta ja kysymyksiin saatiin hyviä vastauksia. Jossakin vaiheessa, ehkä vuoden 1924 loppupuolella, saatiin vastausten mukana seuraava kehoitus:

Jos vain tietäisitte minkä kanssa olette tekemisissä, ette esittäisi niin toisarvoisia kysymyksiä. Esittäisitte ennemmin sellaisia kysymyksiä, joihin voisitte saada ihmisrodun kannalta äärimmäisen arvokkaita vastauksia

If you only knew what you are in contact with you would not ask such trivial questions. You would rather ask such questions as might elicit answers of supreme value to the human race.

Tämän jälkeen alkoi tavoitteellinen työ ja foorumilaiset ryhtyivät esittämään mielestään tärkeitä ja vaikeita kysymyksiä. Päätettiin aloittaa suurista kysymyksistä, kuten mikä on maailmankaikkeuden alkuperä, millainen on Jumala sekä miten maailma ja luomakunta ovat syntyneet. Vastaukset menivät huomattavasti yli sen, mitä siihen aikaan oli ihmisten tiedossa.

Syyskuussa 1925 ilmoituksen antajat vaativat Foorumin jäseniltä kirjallisen vaitiololupauksen. He eivät saaneet puhua kokousten sisällöstä muuten kuin keskenään. He eivät myöskään saaneet tehdä aiheesta mitään muistiinpanoja eivätkä viedä kirjallista materiaalia kotiinsa. Kokouksissa syntyneeseen materiaaliin sai tutustua vain valvotuissa oloissa.

Tällä järjestelyllä ilmoituksen antajat halusivat varmistaa sen, ettei keskeneräistä ja mahdollisesti virheellistä materiaalia jää tulevien polvien kiuksaksi. Niinpä juuri mitään syntyvaiheiden dokumentointia *Urantia-kirjasta* ei ole olemassa. Myös Foorumin esittämät kysymykset on ilmoituksen antajien ohjeiden mukaisesti hävitetty. Jonkinlaisena poikkeuksena on vain *The Sherman Diaries*, joissa Foorumin jäsen **Harold Sherman** vaimoineen piti päiväkirjaa Foorumin loppuaikoina.

Päiväkirjat on nyttemmin julkaistu viisiosaisena teoksena.

Foorumin rooli oli keskeinen *Urantia-kirjan* lukujen synnyssä. Se muodostui suurehkosta ja kokoonpanoltaan vaihtelevasta joukosta ihmisiä. Toiminta alkoi noin vuonna 1924 ja viimeinen tapaaminen oli 31.5.1942. Mukana oli kerrallaan vain muutamia kymmeniä henkilöitä, mutta vuosien kuluessa lähes 500 eri henkilöä osallistui toimintaan. Ryhmään tuli miehiä ja naisia kaikilta elämänaloilta. Siinä toimi muun muassa lääkäreitä, lakimiehiä, pappeja, opettajia, maanviljelijöitä, kotiaiteja, sihteereitä, toimistotyöntekijöitä ja tehtaiden työntekijöitä.

Joulukuussa 1924 foorumilaiset kokosivat 181 kysymyksen listan, jonka he esittivät kontaktihenkilölle. Muutama viikon kuluttua yhden yön aikana kontaktihenkilön yöpöydälle ilmestyi 500-sivuinen käsin kirjoitettu teksti, joka sisälsi vastaukset kaikkiin kysymyksiin. Kontaktihenkilö väitti, kuten aina ennenkin, että hän ei tiedä mitään tapauksesta. Kontaktihenkilön vaimo sanoi myös, että hänen miehensä ei ole ollut yöllä hereillä. Sadlerit tutkivat kontaktihenkilön käden, jonka olisi pitänyt olla huomattavan rasittunut tällaisen ponnistuksen jäljiltä. Mitään rasittuneisuutta ei kuitenkaan havaittu.

Asiantuntijat tutkivat vastausten käsialan. Lähes kaikki olivat sitä mieltä, että kontaktihenkilö tai hänen vaimonsa ei ollut sitä kirjoittanut. Kuten ei tässä tapauksessa, ei missään vai-

heessa myöhemminkään vastaavissa tilanteissa, kukaan nähnyt kontaktihenkilön kirjoittavan mitään.

William Sadler oli vakuuttunut, että kysymys ei ollut myöskään automaattikirjoituksesta, koska hänen tutkimustensa mukaan kontaktihenkilön alitajuinen mieli oli täysin tietämätön prosessista.

Ei ole ihme, että kertomus yliluonnollisesta alkuperästä herättää myös kritiikkiä. Tunnetuin alkuperäiskertomukseen kriittisesti suhtautuva henkilö lienee yhdysvaltalainen **Martin Gardner**, joka teoksessaan *Urantia: The Great Cult Mystery* esittää, että Sadler ystäviensä ja kollegoidensa avustuksella on laatinut *Urantia-kirjan*. Kirjan korkea laatu selittyy Gardnerin mukaan Sadlerin laajalla asiantuntemuksella ja ammattitaidolla, olihan hän julkaissut omissa nimissään kymmeniä tieteellisiä teoksia. Tarkat tyyli-analyysit ovat kuitenkin todistaneet, että *Urantia-kirjalla* on ollut vähintään yhdeksän eri kirjoittajaa. William Sadlerin kirjoitustyyli ei täsmää *Urantia-kirjan* tyyliin, joten ainakin siltä osin Gardnerin väitteiden täytyy olla perättömiä.

Urantia-kirjan omat viittaukset alkuperästään

Sadlerin mukaan miltei kaikki varma tieto, mitä on tiedettävissä *Urantia-kirjan* lukujen alkuperästä ja ilmoituksen luonteesta, löytyy itse kirjasta. Al-
le on koottu muutamia tällaisia viittauksia:

- 1:2 Kappale viittaa vaikeuteen

esittää laajennettuja hengellisiä käsitteitä ihmiskielen rajoitusten puitteissa.

- 17:1 Yli tuhat ihmisperäistä käsitettä on otettu mukaan kuvattaessa laajemmin hengellisiä arvoja ja universumia.
- 16:8, 1343:1 Etusija annetaan aina korkeimmalle inhimilliselle käsitteelle ihanteellisuudesta ja todellisuudesta. Vain sopivan käsitteen puuttuessa tuodaan esiin ihmistiedon ylittävää tietoa.
- 1109:4 Ilmoituksen antajilla on vain harvoin vapaus ennakoida tieteellisiä löytöjä. Totuus on ajatonta, mutta opetukset fysiikan ja joidenkin kosmologisten aiheiden osalta tulevat osittain vanhentumaan uusien löytöjen seurauksena.
- 215:2-9 Inhimillinen pedagogiikka etenee normaalisti yksinkertaisesta monimutkaiseen, Urantia-ilmoitus lähtee monimutkaisemmasta jatkaen yksinkertaisempaan. Sen sijaan, että aloitettaisiin ihmisestä päätyen Jumalaan, *Urantia-kirjan* luvut alkavatkin Jumalasta ja kurottavat alemmaksi löytäen ihmisen.
- 865: 6-7, 865:2, 1208:7 Kappaleet sisältävät kuvauksen keskiväliolentojen toiminnasta Urantia-ilmoituksen aloittamisessa ja loppuun saattamisessa sekä myös kontaktihenkilön osuudesta.
- 1008:3 Urantia-ilmoituksen taustalla on useita taivaallisia ja maapallolla eläviä olentoja.

- 17:2 Ilmoituksen antajat luottavat Ajatuksensuuntaajien ja Totuuden Hengen auttavan ilmoituksen omaksumisessa ihmisten keskuudessa.
- 1007:1 Ilmoitus ottaa huomioon ihmiskunnan nykyisen kehitysvaiheen ja se on sovitettu juuri tähän aikakauteen. Ilmoituksella on myös yhteys aiempiin neljään aikakautiseen ilmoitukseen.

Kirjan luvut ilmestyvät

Ensimmäinen lukujen joukko käsitti luvut 1–57. Ilmoituksen antajat antoivat tämän jälkeen tiedotteen, että he tulevat laajentamaan niiden sisältöä jatkokysymysten perusteella, kuten sitten tapahtuikin.

Toiminta Foorumissa eteni Sadlerin mukaan seuraavasti: ”Luimme tekstiä sunnuntai-iltapäivänä ja seuraavana sunnuntaina Foorumin jäsenillä oli esitettävänä uusia kysymyksiä. Luokitelimme kysymykset ja annoimme ne eteenpäin. Seuraavana sunnuntaina saimme vastaukset. Tätä kesti useita vuosia, kunnes kirjan kolme ensimmäistä osaa olivat ilmestyneet”.

Kyseiset kolme ensimmäistä osaa valmistuivat vuoteen 1934 mennessä. Neljäs osa, eli Jeesuksen elämä ja opetukset, tuli yllättäen ja ilman edeltäviä kysymyksiä vuonna 1935.

Tekstin tarkistus

Tekstin tarkistus oli pitkä prosessi ja se tehtiin aikavälillä 1934–1942. Toimeksianto tähän saatiin ilmoituksen antajilta, jotka pyysivät käymään ai-

neiston vielä kerran läpi ja esittämään tarkentavia kysymyksiä. Tarkoituksena oli selkeyttää kirjan käsitteistöä ja vähentää epäselvyyksiä. Vaiheen aikana tuli hyvin vähän uutta tietoa ja muutosten määrä jäi suhteellisen vähäiseksi.

Julkaisun valmistelu

Ilmoituksen antajat antoivat kirjalle juhlallisen julkistusmandaatin (Kuliecke s. 34), josta pieni ote on alla vapaasti suomennettuna: *Kirja kuuluu aikakaudelle, joka seuraa nykyisen ideologisen taistelun päättymistä. Siitä tulee aika, jolloin ihmiset haluavat etsiä totuutta ja oikeamielisyyttä. Sekasorron jälkeen on valmius myös parempaan elämään ihmisten välisessä kanssakäymisessä. Ilmoitusta ei kuitenkaan haluttu lykätä jonnekin tulevaisuuteen. Varhainen julkaiseminen antaa mahdollisuuden johtajien ja opettajien kouluttautumiseen ja kiinnittää sellaisten varakkaiden henkilöiden huomion, jotka ovat valmiita kustantamaan käännöksiä muille kielille.*

William Sadler suunnitteli kirjoittavansa esipuheen julkaistavaan kirjaan, mutta vastauksena aikeeseen tuli

kommentti, että “kynttilä ei voi valaista kaupunkia” – ja julkaistavaksi tarkoitettu esipuhe!

Kontaktikomitean jäsen Emma Christensen kirjoitti puhtaaksi tekstin, joka toimitettiin kirjapainoon. Tekstin pohjalta valmistettiin painolaatat, jotka määriteltiin *Urantia-kirjan* originaaliksi. Emma Christensenin konekirjoittama teksti hävitettiin pian painolaattojen valmistumisen jälkeen.

Kirja julkaistiin 12.10.1955.

Lähdeviitteet

Olen käyttänyt tekstin laadinnassa *Urantia-kirjan* lisäksi seuraavia lähteitä:

- ♦ www.urantia.org
(Urantia-säätiön kotisivut)
- ♦ Larry Mullins: *A History of the Urantia Papers* (Laaja historia)
- ♦ Mark Kuliecke: Erään ilmoituksen synty (tiivis, mutta kattava historia)
- ♦ www.squarecircles.com
(Näkemyksiä, kommentteja ja historiaa)

Mietelause 30. toukokuuta

”Jos rakastat kanssaihmissiäsi, sinun on täytynyt havaita heidän arvonsa. Jeesus rakasti ihmisiä niin tavattoman paljon siksi, että hän antoi heille niin tavattoman suuren arvon.”

[Urantia-kirja, 1098:1]

Kirkon kehityspotentiaali on valtava

Jukka Makkonen

Minua on hieman vaivannut Urantia-kirjan lukijoiden piirissä esiintynyt voimakas kritiikki nykykirkkoa kohtaan ja tarkemmin sanottuna sen luonne. Näkemyksille on toki perusteet ja kirja osoittaa hyvin selkeäsanaisesti kristinuskon ongelmia.

*M*aailma tarvitsee enemmän ensikäden uskontoa. Edes kristinusko – kahdennenkymmenennen vuosisadan uskonnoista paras – ei ole vain uskonto Jeesuksesta, vaan se on varsin suuressa määrin myös uskonto, jonka ihmiset kokevat välittäjän kautta. He ottavat uskontonsa täysin sellaisena kuin heidän hyväksytyt uskonnonopettajansa sen heille antavat. [2083.4; 195:9.8]

Kristinuskkoa uhkaa hidas kuoleminen kaavamaisuuteen, yliorganisointiin, intellektualismiin ja muihin epähengellisiin suuntauksiin. Nykyajan kristillinen kirkko ei ole sellainen dynaamisten uskovien veljekunta, jollaiselle Jeesus antoi valtakirjan tehdä jatkuvasti työtä, jotta ihmiskunnan toinen toistaan seuraavat sukupolvet kokisivat hengellisen muodonmuutoksen. [2083.6; 195:9.10]

Kritiikkiä ei saisi kuitenkaan päästää syyllistäväksi vihaksi. Se johtaa vain eristäytymiseen valtavirrasta ja varsinainen muutos, johon kirja kannustaa, jää tekemättä. Tosiasiat pitää tunnustaa ja miettiä, kuinka tulevaisuus rakennetaan tästä pisteestä. *On turhanaikaista puhua alkukristillisyyden*

henkiinherättämisestä, sillä teidän on lähettävä liikkeelle siitä, missä nyt olette. [2084.1; 195:10.1] Tosiasia on muun muassa se, että evankelis-luterilaisella seurakunnalla on Suomessa jäseniä 4,3 miljoonaa ja siihen suhtaudutaan myönteisimmin. Toiseksi suurimmalla ortodoksikirkolla on 0,06 miljoonaa eli 60 000 jäsentä. Olisi sääli, jos olemassa olevia rakenteita ei yritettäisi hyödyntää. Huomionarvoista on myös se, että seurakunnan toiminta on nyky-yhteiskunnassa niitä harvoja mahdollisuuksia toimia uskoaan peittämättä.

Kirkolla ja kristinuskolla on ongelmia, jotka tunnustetaan jossain laajuudessa myös kirkon sisällä. Nykymuodossaan se ei oikein puhuttele ihmisiä ja varsinainen usko uhkaa jäädä sivurooliin. Siitäkin huolimatta, että se on juuri se, mitä kaivattaisiin. *Kristinusko on toden totta tehnyt tälle maailmalle suuren palveluksen, mutta, mitä nyt eniten kaivataan, on Jeesus. Maailman tarvitsee nähdä Jeesus taas elävänä maan päällä niiden hengestä syntyneiden kuolevaisten kokemuksessa, jotka tuovat Mestarin vaikuttavalla*

tavalla kaikkien ihmisten tietoon. [2084.1; 195:10.1]

Kirkon kummallista tilannetta kuvaa hyvin *Gallup Ecclesiastican 2011* tulos, jonka mukaan suomalaiset odottavat kirkon kehittyvän heikompien puolestapuhujana ja köyhien sekä syrjäytyneiden tukijana (*Haastettu kirkko*, 2012). Varsinaiset uskoon liittyvät tehtävät ovat listan häntäpäässä. Alkuun ajattelin, että kyseinen kehitysuunta viimeistään irrottaa kirkon perustehtävästään ja luo ainoastaan uuden kansalaisjärjestön. Pitempään pohdittuani päädyin siihen, että suunta voisi sittenkin olla oikea.

Kirkon perustoimintamuodoista diakonia voisi näin ollen kasvaa. Diakonia tulisi tällöin ymmärtää laajasti seurakuntalaisten järjestämänä palvelu- ja avustustyönä. Oikein tulkittuna diakonia voisi olla tapa konkretisoida taivasten valtakunta keskuuteemme. Jumalanpalveluksen rooli kirkossa pitäisi kuitenkin miettiä täysin uudestaan.

Kirkon tilaisuudet ovat olleet aina lämminhenkisiä ja lähimmäisen rakkaus on ollut käsin kosketeltavaa. Vieraksi olen kokenut ainoastaan ne hetket, kun olen istunut hiljaa ristin edessä ja kuunnellut Raamatun sanaa. On syytä korostaa, etten ole kokenut

näitä hetkiä vastenmielisiksi. Jumalanpalvelukseen sisältyy aina hengellistä kasvua. Tietty kalvava tunne on kuitenkin liittynyt siihen, että en saa olla täysin rehellinen seurakunnan keskeillä. Uskon Jumalaan ja Jeesukseen, mutta hieman eri lähestymiskulmasta. Tätä en saa tai uskalla sanoa ääneen. Pienemmän riesan tie on pysyä vaiti ja antaa muiden nauttia kokemuksesta.

En usko, että taivas tippuisi alas, jos kirkko hyväksyisi tämän pienen näkemyseron ja antaisi enemmän tilaa henkilökohtaiselle uskolle. Astetta radikaalimpi muutos olisi se, että tämä tehtäisiin näkyväksi. Käytännössä kirkon tiloissa pitäisi kyetä harjoittamaan uskoaan kaikki samaan Jumalaan uskovat eli niin kristityt, muslimit kuin *Urantia-kirjan* lukijat. Mikseivät myös muut elämänfilosofit, jotka jakavat ajatuksen rakastavasta Isästä ja hänen perheestään. Maallistuneessa nyky-yhteiskunnassa Jumalaan uskovien pitäisi mahtua saman katon alle.

Toivon, että huomaisimme kirkkoon sisältyvän valtavan potentiaalin ja osallistuisimme rakentavassa hengessä kirkon kehittämiseen. Meillä on paljon annettavaa juuri sille saralle, jossa nykykirkon heikkoudet piilevät.

Mietelause 1. joulukuuta

”Sinua auttaisi paljon, jos oppisit, että oikeaan viisauteen kuuluu rohkeuden lisäksi hienotunteisuus.”

[Urantia-kirja, 1958:2]

UAI:n kansainvälinen konferenssi Quebecissä

Risto Mäntynen

UAI:n kansainvälinen lukijatapaaminen järjestettiin elokuun alussa Kanadassa Quebecin osavaltiossa parin tunnin ajomatkan päässä Montrealista itään. Sherbrooke'iin oli tullut 225 *Urantia-kirjan* lukijaa eri puolilta maailmaa.

Valtaosa osallistujista oli ranskan-kielisestä Kanadasta tai muualta Pohjois-Amerikasta, mutta eurooppalaisiakin oli mukavan paljon. Kanadan kireän maahantulopolitiikan vuoksi kaikki halukkaat eivät saaneet viisumia ja sen vuoksi etenkin afrikkalaisten ja eteläamerikkalaisten osuus jäi odotettua pienemmäksi. Paikalla oli kuitenkin niin kamerunilaisia, senegalilaisia, perulaisia, kolumbialaisia, haitilaisia, virolaisia, ukrainalaisia, israelilaisia, iranilaisia kuin kiinalaisia-kin. Suomalaisia oli paikalla kaksi.

Bishopin yliopiston kampusalue tarjosi mukavat puitteet konferenssille. Pääluentosali oli sangen tilava ja teknisesti hyvin varusteltu. Ryhmätöitä ja pienempiäluentotilaisuuksia voitiin järjestää luokkahuoneissa ja majoitus järjestyi kampusalueen opiskelija-asuntoloissa. Ruokalassakin oli mistä valita: kokilta sai tilata pizza- tai pasta-annoksen itsevalituilla lisäkkeillä ja muita pääruokavaihtoehtojakin oli aina montaa sorttia.

Iloa musiikista

Ohjelma ei koostunut pelkästään luennoista. Iltaisin järjestettiin konsertteja ja muuta ohjelmaa. Ensimmäisenä iltana saimme nauttia chicagolaisen, *Urantia*-säätien toimistossa työskennelleen, **Bob Solonen** viihdyttä-

västä pianokonsertista ja päätösiltana Kanadan ranskalaisten muodostama **Quavaria**-ryhmä esitti vauhdikasta kabaree- ja a cappella -musiikkia kampusen Gator-baarissa. Jättyllätys oli hollantilaisen **Alfons Halseman** järjestämä intermezzo. Suurena oopperafanina ja laulunharrastajana hän oli kustantanut kolmen oopperalaulajan matkat Euroopasta Kanadaan ja pääsali muuttui luentojen välissä hetkeksi Metropolitan Operan konserttisaliksi. Yleisö osoitti hurmioituneena seisaaltaan suosiotaan, kun kvartetti oli päättänyt konserttinsa Kanadan kansallislaulun neljääniseksi sovitettuun versioon.

Kauneutta tähtitaivaalla

Koska ensimmäinen ilta oli pilvetön, pääsimme myös tiirailemaan yliopiston observatoriosta Pohjois-Amerikan iltataivasta. Saimme kuulla, että yksistään Linnunradassa arvioidaan olevan 300 miljardia tähteä. En ollut pystynyt kuvittelemaan, kuinka kauniita taivaan kappaleet ovat suuren kaukoputken läpi tarkasteltuna: Saturnuksen renkaat kiiltävinä kuin kihlasormus, Algolin kaksoistähti tuikkivana kuin kaksi timanttia ja koko kuu kraattereineen valopilkkuna Kanadan yönsinisellä taivaalla.

Oppia suojelijaserafeilta

Konferenssin pääteemaksi oli valittu perhe-elämä. Pohdittiin sitä, kuinka lukijat voisivat siirtää *Urantia-kirjan* opetukset omille lapsilleen ja lapsenlapsilleen mahdollisimman sujuvasti. Aiheesta pidettiin hyvin omakohtaisia, innoittavia ja ajatuksia herättäviä alustuksia. Itse pidin eniten avausluennot, jossa UAI:n puheenjohtaja **Chris Wood** vaimonsa **Alicen** kanssa esitteli humoristisesti oman perheensä arkikommelluksilla ja South Parkin jutuilla höystettynä *Urantia-kirjan* opetuksia perhe-elämästä ja lasten kasvatamisesta. Lopuksi he päätyivät siihen, että vanhempien tulisi pyrkiä antamaan lapsilleen sitä samaa hoivaa, jota me saamme suojelijaserafeiltamme. *Urantia-kirja* pitää perhettä ihmisen perusinstituutiona. Perhe siirtää sivilisaation tuleville sukupolville ja vain sivilisaatio voi taata sen rakastavan veljeskunnan, joka pitää Jumalaa Universaalina Isänä.

Yhteisen päämäärän yhdistämät

Parasta antia konferenssissa – niin kuin aina – oli yhdessäolo, erilaisten ihmisten kohtaaminen ja ajatusten vaihtaminen niitten veljien ja sisarten kanssa, joilla on yhteinen päämäärä ja yhtenevä käsitys Paratiisi-Isän suvereniteetista. Päättöpäivänä tunnelma oli haltioitunut. Sydämeni pohjasta kiitin konferenssin isäntää **Gaétan Charlandia** erinomaisista järjestelyistä ja seremoniamestaria **Guy Perronia** inspiroivasta ohjelmasta. Kumpikin pyysi välittämään terveisensä kaikille suomalaisille, tuntemilleen ja tuntemattomille, *Urantia-kirjan* lukijoille. Taas jäi yksi ikimuistoinen veljien ja sisarien kanssa vietetty hetki menneeseen ikuisuuteen ja haikein mielin haikeduin paluumatkalle. Mutta me tavataan taas: vuonna 2018 Amsterdammassa, ja aivan varmasti vielä siellä jossakin, jossa tuikkii tähtöset.

Konferenssiin osallistui yli 200 henkilöä.

Ryhmäkuva Bishopin yliopiston pääsalista.

2015 Urantia International Conference
Bishop's University, Sherbrooke, Quebec, Canada

Urantia-kirjan lukijoiden talvitapaaminen 22.—24.1.2016

- Paikka:** Alkio-opisto, Tähtiniementie 26, 41800 Korpilahti (www.alkio.fi)
Teema: *Matkamies maan ja taivaan* – ihmisen matka Urantialla, mansio-
maailmoissa ja sfääreillä kohti Paratiisinsaarta
Järjestäjä: Suomen Urantia-seura ry.

* * * * *

Perjantai 22.1.2016
Omaehtoista ohjelmaa ja iltapala

Lauantai 23.1.2016
08.00 – 09.00 Aamiainen
09.00 – 09.15 Aamun avaus

I Ihminen Urantialla

- 09.20 – 10.30 Jeesus-lapsi pakolaisena (pienryhmät ja keskustelu),
Eija Seppänen-Bolotinski
- 10.30 – 12.00 Mitä *Urantia-kirja* sanoo kansainvaelluksista
(pienryhmät ja keskustelu), *Risto Mäntynen*
- 12.00 – 13.00 Lounas
- 13.00 – 14.30 *Matkamies maan uskonnon toipilaana/kasvattina*
(pienryhmät ja keskustelu), *Onni Ylitapio*
- 14.30 – 15.00 Kahvitauko
- 15.00 – 15.20 Kolme huomiota Urantialla edistymiseen – mielen uskonto vs.
hengen uskonto.
Edistyminen omakohtaisen kokemuksellisuuden, sielun kasvun
ja mielen muuntumisen kautta. Kolmenlainen kuolema.
Erja Kalenius

II Ihminen mansiomaailmoissa

- 15.20 – 17.00 Ihminen mansiomaailmoissa (pienryhmät ja keskustelu),
Raimo Ala-Hynniliä
- 17.00 – 18.00 Päivällinen
- 18.00 – Rantasauna ja takkahuone. Illanvietto ja iltapala

Sunnuntai 24.1.2016

08.00 – 09.00 Aamiainen

09.00 – 09.15 Aamun avaus

III Ihminen taivasmaailmoissa kohti Paratiisinsaarta09.20 – 12.00 Ihmisen matka kohti Paratiisinsaarta,
Raimo Kujala ja Tapani Vainio

12.00 – 13.00 Lounas

13.00 – 13.30 Edellinen teema jatkuu

13.30 – 13.45 Puheenjohtajan sana ym. mahdolliset katsaukset, infot

13.45 – 14.00 Talvitapahtuman päätös

14.00 – Lähtökahvit. Hyvää kotimatkaa!

* * * * *

Hinnat täysihoidollaPe–su 204,- €/henkilö kahden hengen huoneessa
244,- €/henkilö yhden hengen huoneessaLa–su 155,- €/henkilö kahden hengen huoneessa
175,- €/henkilö yhden hengen huoneessa

(Hinta sisältää täysihoidon, kokoustilat ja saunat sekä liinavaatteet ja pyyhkeet.)

Hinnat ilman majoitusta

Pe–su 134,- €/hlö

La–su 120,- €/hlö

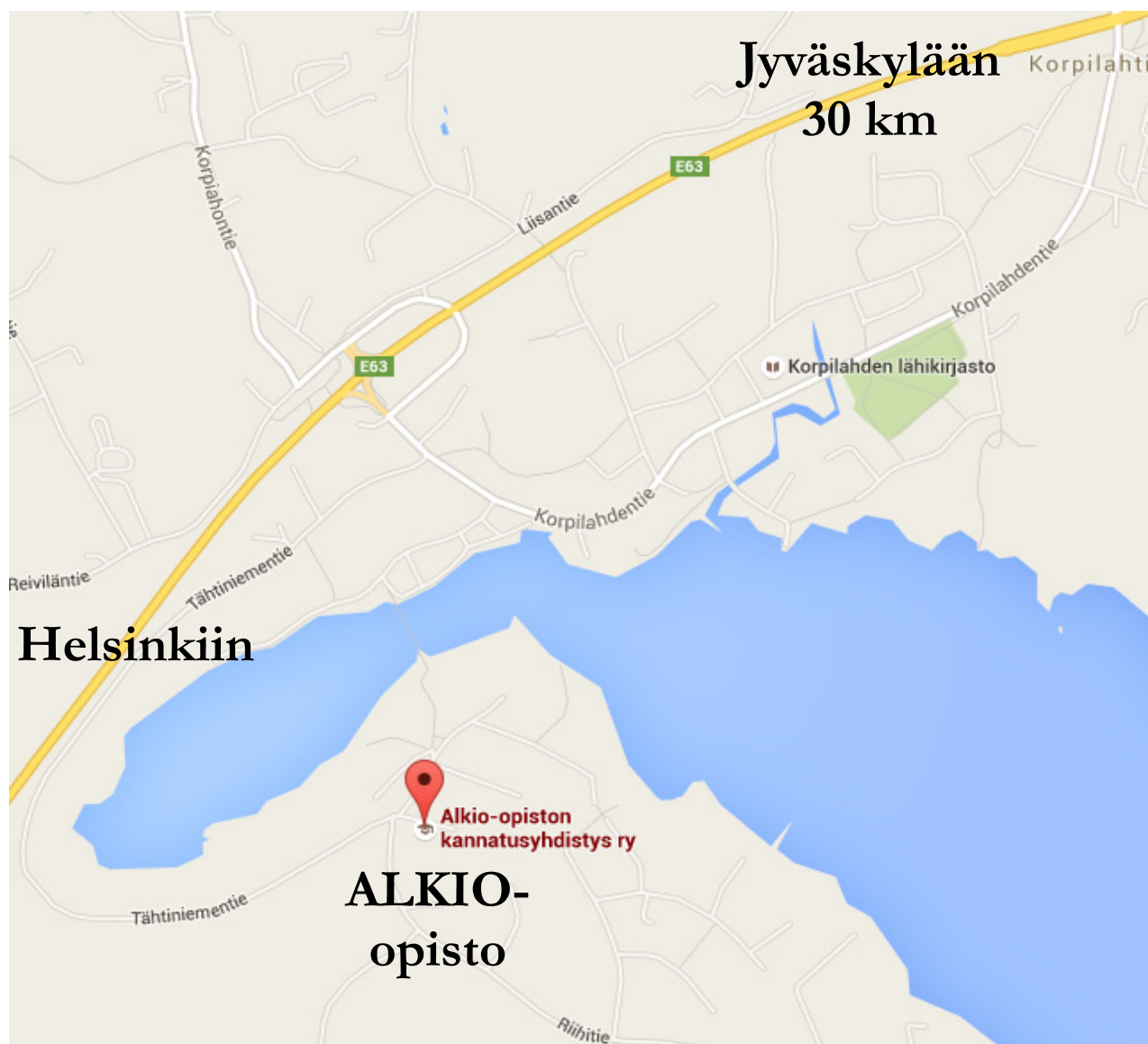
(Hinta sisältää ruokailut ja kokoustilat.)

* * * * *

Ilmoittautuminen 8.1.2016 mennessä Erja Kaleniukselle

- * s-posti: koulutuskomitea-pj@urantia.fi, tai
- * puhelin: 040 705 5572 /tekstiviestillä tai soittaen

Tilaisuus on avoin kaikille *Urantia-kirjasta* kiinnostuneille lukijoille.**Tervetuloa!**

Kirjat jouluhintaan: -20...-25 %!

Kaikki Urantia-säätiön Suomen-toimiston varastossa olevat *Urantia-kirjat* -20...-25 %, ajalla 7.12.2015 – 9.1.2016. Koskee kaikkia kielikäännöksiä.

Lisäksi könttätarjous suomenkielisistä kirjoista:

<i>Urantia-kirja</i> , kovakantinen	5 kpl	100,00 €	(norm. 200,-)
<i>Urantia-kirja</i> , pehmeäkantinen	5 kpl	62,50 €	(norm. 125,-)

Postilähetyksissä hintoihin lisätään postin perimä pakettimaksu. Tiedustelut ja tilaukset 9.1.2016 mennessä osoitteella:

Urantia-säätiön Suomen-toimisto
Sivurinne 1A, 01840 KLAUKKALA

Puh: (09) 879 4351 tai 040 8301200
Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi
Verkkosivu: <http://saatio.urantia.fi>

Urantia-säätiön pankkitili Suomessa
(Danske-Bank):

IBAN: FI91 8000 1270 1608 73
BIC: DABAFIHH

Kuulumisia Australiasta

Matkustin Australiaan ANZURAn, eli Australian ja Uuden-Seelannin Urantia-seuran kevätkokoukseen lokakuussa 2015. Tapaaminen kesti neljä päivää, joten minulla oli hyvin aikaa kuunnella luentoja, viettää iltaa muiden kanssa ja käydä uimassa Tyynessä valtameressä. Australian lokakuu oli kesäinen ja mukavan lämmin. Minusta oli erityisen hauskaa katsella, kun kengurut hyppivät niityllä.

Ehkä joku Heijasteen lukijoista tunnistaa oheisesta kuvasta Suomessa käyneitä tuttavita kuten **Kathleen Swadlingin** ja **William Wentworthin**.

Irmeli Ivalo-Sjölie

ANZURAn ryhmäkuva, Suomen-vieraat mukaan luettuna.

Avoimet Urantia-aiheiset luentotilaisuudet

Syyskausi 2015

Tilaisuudet osoitteessa **Pappilantie 5, Espoo**. Paikka sijaitsee Espoon keskuksen rautatieaseman läheisyydessä. Tilaisuuksissa kokeillaan Urantia-äänikirjan kuuntelua ja keskustelua sen pohjalta.

Tilaisuudet ovat lauantaisin klo 13:00 – 16:00. Tarjolla kahvia ja teetä.

- **La 12.12.2015** Luvut 139-154:
Julkisen toiminnan alku, valitaan jokin niistä / **Pentti Lehtelä**

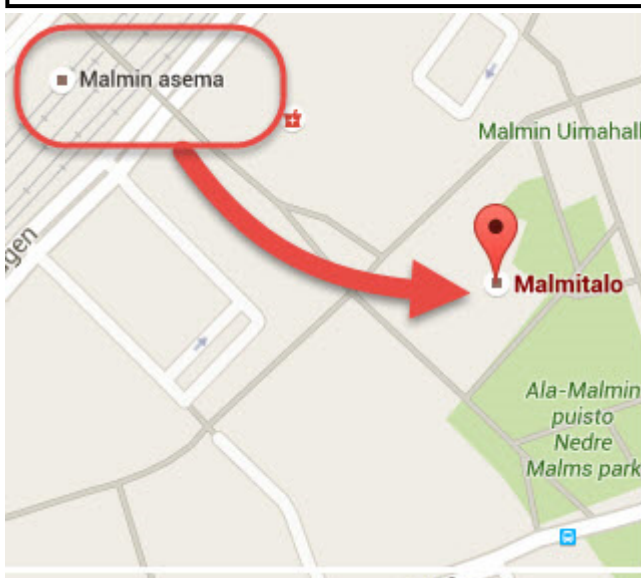
Kevätkausi 2016

Tilaisuudet osoitteessa **Ala-Malmintori 1, Helsinki**. Paikka on Malmitalo, Malmin rautatieasemalta noin 200 m. Tilaisuuksissa on joko esitelmää tai Urantia-äänikirjan kuuntelua ja keskustelua sen pohjalta.

Tilaisuudet ovat lauantaisin klo 13:15 – 16:00. Tilaisuuden väliajalla voi käydä Malmitalon kahvilassa.

- **La 27.2.2016:**
Luku 72: Erään naapuriplaneetan hallitusjärjestelmä / **Pertti Leinonen**
- **La 2.4.2016:**
Aihe ja esittäjä avoin
- **La 14.5.2016:**
Aihe ja esittäjä avoin

Järjestäjänä Suomen Urantia-seura ry.
Tilaisuuksiin on vapaa pääsy. Tervetuloa!

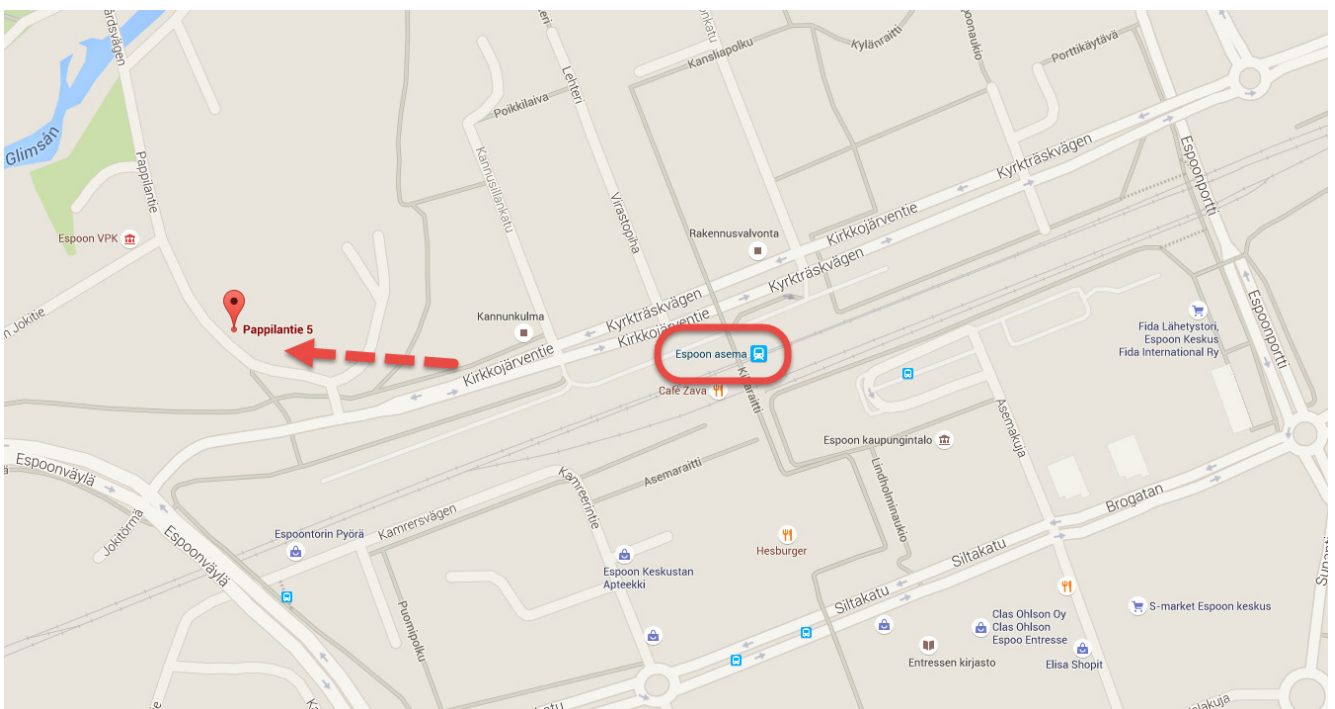
Malmitalo Helsingin Malmilla

Seuran hallitus ja yhteystiedot

Puheenjohtaja: Raimo Ala-Hynnälä	puheenjohtaja@urantia.fi Jyväskylä. Puh. 0400 889 732
Varapuheenjohtaja Eija Seppänen	varapuheenjohtaja@urantia.fi Vantaa.
Sihteeri Tapio Talvitie	sihteeri@urantia.fi Espoo. Puh. 050 332 2739
Rahastonhoitaja Tapio Pulli	rahastonhoitaja@urantia.fi Parainen. Puh. 050 540 4582
Jäsenkomitean pj. Helena Juola	jasenkomitea-pj@urantia.fi Espoo. Puh. 050 530 7785
Julkaisukomitean pj. Pertti Leinonen	julkaisukomitea-pj@urantia.fi Espoo. Puh. 0500 41 6336
Koulutuskomit. pj. Erja Kalenius	koulutuskomitea-pj@urantia.fi Tampere. Puh. 040 705 5572
Konferenssikom. pj. Henrik Perelló	konferenssikomitea-pj@urantia.fi Tampere. Puh. 040 411 1404
Sähkö. viest. kom. pj. Osmo Saarela	internetpalvelut-pj@urantia.fi Sipoo. Puh. 0400 81 5379

Espoon luentotilaisuudet

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran tehtävä on edistää *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä ja asiallista levittämistä sekä toimia *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdyssiteenä. Osallistuminen yksittäisten henkilöiden pitämiin lukupiireihin ja opintoryhmiin on suositeltava ja hyväksi koettu tapa syventää *Urantia-kirjan* opetusten ymmärtämistä. Haluammekin kannustaa lukijoita juuri tällaiseen opiskelumuotoon, jossa annetaan ensisijaisuus *Urantia-kirjan* väärentämättömien opetusten julkitulolle. Tehtävämme on tukea opiskelupyrkimyksiä ja kaikkia niitä opiskelijoita, jotka puolestaan haluavat toimia seuramme kanssa yhteistyössä, erottelematta seuran jäseniä muista *Urantia-kirjan* lukijoista. Mahdollinen tuki on tarkoitettu ensisijaisesti vasta-alkajille ja *Urantia-kirjaa* vielä tuntemattomille ryhmille ja mahdollisuuksien mukaan myös muille, kuitenkin seuraa sitomatta. Tukea voi olla esimerkiksi opintoryhmistä ja niiden toiminnasta ilmoittaminen Heijasteessa, luennointiapu tai mahdollinen taloudellinen avustus, kuten kokoustilan kohtuullinen vuokra. Pyynnöt tulee osoittaa koulutuskomitean puheenjohtajalle:

koulutuskomitea-pj@urantia.fi.

Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa. Seura julkaisee näitä yhteystietoja sitoumuksetta ja mielellään rohkaisee lukijoita opintoryhmätoimintaan, mutta samalla muistuttaa, että viime kädessä opintoryhmät kuitenkin itse vastaavat toiminnastaan, tavoitteistaan ja menetelmistään.

Verkko-opintoryhmä

Suomenkielinen verkko-opintoryhmä kokoontuu kerran viikossa sunnuntaisin klo 19 ryhmäpuhelutoimintoa käyttäen. Osallistuminen edellyttää Skype-tiliä ja viestintäohjelmistoa tietokoneella, älypuhelimessa tai tabletissa. Lisätietoja saa Risto Mäntyseltä.

(risto.mantynen@gmail.com)

Helsinki

Helsingin opintoryhmä kokoontuu parittomien viikkojen torstaina klo 17-19 Taivallahden peruskoululla (Käsityöluokka 2, 1. krs.) os. Eteläinen Hesperiankatu 38. Aloitamme kevätkauden 7.1.2016. Lisätietoja: *Helena Juola*, puh. 050 530 7785, juola.helena@gmail.com

Espoo

Espoon keskustan opintopiiri (ent. Kaukalahden opintopiiri) kokoontuu lauantaisin klo 10-12 Villa Apteekin yläsalissa. Osoite: Pappilantie 5, 02770 ESPOO. Lisätietoja:

- *Pentti Lehtela*, puh. 040 060 9790
(pentti.lehtela@pp1.inet.fi)

- *Pertti Leinonen*, puh. 050 041 6336
(tmi.leinonen@kolumbus.fi)

Hyvinkää

Lisätietoja:

Kari Haavisto, puh. 040 507 3048
kari.haavisto@pp.inet.fi

Jyväskylä

Lisätietoja: *Raimo Ala-Hynnä*,
puh. 040 717 2933
raimoalah@gmail.com

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*,
puh. 044 078 4155

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta
kiinnostuneille antaa tietoja *Tuula Parviainen*,
Lamminraitti 12 as. 7, 16900
LAMMI, puh. 0500 131430
parviainen.tuula@hotmail.com

Lempäälä

Ryhmä kokoontuu parittomien
viikkojen keskiviikkoina klo 18.00–
21.00. Yhteyshenkilö: *Kalevi Krekilä*,
Kuusitie 9 A 7, 37500 LEMPÄÄLÄ,
puh. 050 595 1942
kalle.krekila@gmail.com

Oulu

Tietoja antaa *Reijo Hamari*, Kasarmin-
tie 20 A 84, 90130 OULU, puh. 040
502 6604
reijo.hamari@luukku.com

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*,
puh. 040 748 4289
anja.m.vuori@gmail.com

Rovaniemi

Lisätietoja antaa *Rauni Välikangas*,
puh. 040 771 3732

Tampere

Tampereen opintoryhmä kokoontuu
parillisten viikkojen keskiviikkona.
Kokoontumispaikka vaihtelee. Lisätie-
dot: *Kari Kippo*, puh. 050 327 1045
kr.kippo@pp.inet.fi

Turku

Ryhmän toiminnasta antaa tietoja *Ta-
pio Pulli*, Lillbyntie 40, 21610 KIRJA-
LA, puh. 050 540 4582
tapio.pulli@kolumbus.fi

Stockholm, Sverige

Urantia-träffen i Stockholm på jämna
veckors lördagar kl. 14.00.
Ring Riitta +467 3758 2458
riitta.p.tuori@gmail.com

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskusteluryh-
mä. Tietoja antaa *Pentti Suutarinen*,
puh. +34 626 792 501
pentti.os@gmail.com

Posti Green

Urantia-äänikirja

Äänikirja on saatavana MP3-muodossa CD- ja USB-tallenteena. Kirja sisältää 157 h ääntä ja datan määrä on 5.3 Gb. Lukijana on yksi miesääni ja kaksi naisääntä. Äänikirjaa voi kuunnella tietokoneella, älypuhelimella tai kannettavilla musiikinkuunteleluun tarkoitetuilla laitteilla, joilla voi toistaa MP3-muotoista sisältöä. Tallenne sisältää myös *Urantia-kirjan* tekstin kokonaisuudessaan (html). Myyntipakkauksessa on lisäksi käyttöohjevihko, jossa on aikaindeksoitu sisällysluettelo kirjan luvuista: lukujen kokonaisuus sekä alilukujen alkamisajankohta luvun alusta, min:sek. Täten halutun aliluvun alkamiskohta löytyy helposti.

CD-ROM-tallenne, 9 CD-levyä
USB-tallenne, 1 USB-muisti, 8Gt
Molemmat yhdessä (CD+USB)

Hinta **25,- €** (norm. 39,- €)
Hinta **25,- €** (norm. 49,- €)
Hinta **50,- €** (norm. 69,- €)

Myynti: **Suomen Urantia-seura ry.**

- Internetissä: <http://www.urantia.fi> → Urantia-kirja
- Käteismyyntiä tilaisuuksissa, joihin seura osallistuu (messut) tai mitä seura itse järjestää (esitelmät, lukijapäivät).

Tiedustelut: audiokirjat@urantia.fi tai p. 0500 416 336 (Pertti L.)